

Finnish
Hebrews Chapter Six And Seven
57-0915M

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Hebrealaiskirje 6. luku, osa III

Jeffersonville, IN, USA

15.9.1957, aamukokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

⁷⁰⁶ Ja kun te vastaanotatte parantumisenne... Ei väliä sillä, mitä tämä esirippu sanoo, sitä Sana sanoo. Katsokaahan, siinä se on. Sitä se on. Sanalla on aina ensimmäinen sija yli kaiken; Jumalan Iankaikkisella Sanalla.

⁷⁰⁷ Katsokaa Saaraa, kohtunsa kuollut, yhdeksänkymmentävuotias, elänyt miehensä kanssa siitä asti, kun oli kuusitoista- tai seitsemäntoistavuotias, ei lapsia; Abraham, satavuotias, ja Jumala kääntyi suoraan ympäri ja antoi heille lapsen. Näettekö, koska he uskoivat, he kutsuivat niitä asioita, joita ei ollut, niin kuin ne olisivat. Tule sillä tavalla tänä aamuna, ystävä.

⁷⁰⁸ Ja tänä iltana me odotamme... Te kaikki, jotka olette vierainamme, me olemme iloiset täällä olostanne tänä aamuna. Ja Jumala olkoon kanssanne. Ja jos olette kaupungissa iltaan asti, me olemme iloiset, jos voitte tulla tänä iltana jatkamaan tätä kokousta Melkisedekistä. Ja sitten, jos ette pääse tulemaan ja teillä on oma kirkkonne, niin menkää omaan kirkkoonne. Se on teidän paikanne ja velvollisuutenne. Jos kuulutte johonkin kirkkoon, menkää sinne. Tämä on vain pieni tabernaakkeli, jossa me kokoonnumme ollaksemme yhdessä toistemme kanssa. No niin, Herra siunatkoon teitä.

⁷⁰⁹ Tahtoisiko sisar Gertie nyt soittaa meille *Suuri Lääkäri nyt on lähellä?* Ja onko täällä ketään, joka haluaa puolestaan rukoiltavan? Kohottakaa kätenne, ne, jotka tahtovat tulla rukousjonoon, pannaksenne uskonne Kristukseen. Hyvä on, tahtoisitteko muodostaa jonon tälle puolelle. Ja jos he vetäisivät istuimia vähän syrjään, veli, saadaksemme sinne vähän tilaa ja tuodaksemme ihmiset lävitse. Tulkaa tälle puolelle.

⁷¹⁰ Ja me tulemme nyt rukoilemaan, Sillä aikaa, kun laulamme. Ja aion pyytää vanhimpia tulemaan tänne, huolimatta mistä kirkkokunnasta tai kirkosta hän on, jos uskotte Jumalalliseen parantamiseen, niin tahtoisitteko seistä täällä korokkeella kanssani rukoilemassa sairaiden puolesta? Me olisimme iloiset siitä. Mistä kirkkokunnasta tahansa ja mitä olettekin, me olisimme iloiset siitä. Tahtoisitteko tulla nyt, rukousta varten, ja veli Neville, tulisitko öljyn kanssa.

Hebrealaiskirje 6. luku, osa III

⁵⁰⁵ Hyvää huomenta, ystävät, on etuoikeus olla täällä. Ja olla tämän meidän pastorimme suuren esittelyn mittainen, siihen tarvitaan varmasti todellinen elämä, eikö niin? Niinpä me ylistämme Herraa Hänen suuresta parantavasta voimastaan ja laupeudesta, jota Hän on osoittanut meille kautta vuosien.

^{505a} Nyt minulla on muutama ilmoitus tehtävänä. Ensiksi, me, veli Wood ja veli Roberson... Ja me haluamme kiittää teitä kaikkia rukouksistanne, turvallisen matkan puolesta. Meillä oli ihmeellistä aikaa; uskon, että olimme poissa neljä ja puoli päivää, ja palasimme takaisin turvallisesti. Herra todella siunasi meitä.

⁵⁰⁶ Nyt, haluamme ilmoittaa, että veli Graham Snellingin herätys jatkuu täällä kaupungissa, Bighamin Avenuen päässä. Ja tulevana keskiviikkoiltana... Haluan lähteä pois huomenna, hautajaisten jälkeen, josta tulen ilmoittamaan hetken kuluttua. Me annamme teidän tietää keskiviikkoiltana, me haluamme kaikki mennä lähetystönä käymään veli Grahamin luona, ennen kuin hän lopettaa kokouksensa siellä. Ja me yritämme saada koko seurakunnan yhteen, jos vain voimme, ja mennä lähetystönä... Ollaksemme veli Grahamin kanssa, yhdessä hänen kokouksistaan.

⁵⁰⁷ Ja nyt, tänään iltapäivällä, siellä hautaustoimistossa Charlestownissa on rouva Colvin, joka kerran kävi tässä seurakunnassa täällä, monia vuosia sitten, hän jätti tämän elämän eilen, seitsemänkymmentäneljävuotiaana, ja meni ollakseen Herran Jeesuksen kanssa. Ja hänen hautajaisissaan tulee maanantaina saarnaamaan pastori, herra McKinny, hän oli aikaisemmin metodistikirkon pastorina, Port Fultonissa, monia vuosia sitten, ja oli heidän henkilökohtainen ystävänsä. Ja minä tulen auttamaan häntä, maanantaina... Uskon, että se on kello puoli kaksi, Charlestownin kappelissa, Indianassa. Ja kaikki te Colvin perheen ystävät... Uskon, että he tulevat arvostamaan pientä rohkaisua, tai pientä kädenpuristusta. Sillä me kaikki tiedämme, mitä se on; me, jotka itse olemme kulkeneet noiden laaksojen halki ja tiedämme, mitä merkitsee menettää ystävä. Ja niinpä me... Hän makaa nyt siellä kappelissa, Charlestownissa, Indianassa. Jos menette tänään

iltapäivällä, niin uskon Colvinin perheen arvostavan sitä, olen varma siitä. Monet heidän sukulaisistaan käyvät täällä Tabernaakkelissa yhä. Olen vihkinyt, haudannut ja kastanut lähes koko heidän perheensä. Ja herra Grayson, joka kerran oli naapurinamme täällä, on siellä hautausurakoitsijana.

⁵⁰⁸ Ja sitten, tänä iltana, jos Herra suo, me yritämme jatkaa tätä suurta tutkisteluamme, jota teemme nyt. Ja uskon, että siinä olivat kaikki ilmoitukset, niin pitkälle kuin tiedän. Ja tulevana keskiviikkoiltana, me tulemme ilmoittamaan tänä iltana menemisestä, ollaksemme veli Grahamin kanssa.

⁵⁰⁹ Ja me toivotamme kaikki vieraat tervetulleiksi porteissamme. Ja olemme iloiset täällä olostanne tänä aamuna ja rukoilemme, että Jumala tulisi ylenpalttisen runsaasti siunaamaan teitä tänään kokoonnuttuunne tänne.

⁵¹⁰ Veli Cox juuri kertoi minulle, etteivät kovaääniset ole toimineet kovin hyvin, tällä hetkellä. Ja luultavasti se johtuu ilmasta, on paljon kosteutta kovaäänisissä. Eivätkä ne alun pitäenkään ole olleet kovin hyviä, joten se voi olla syynä.

⁵¹¹ Näen erään sisaren istumassa täällä, jonka tunnen, sisar Arganbrightin. Tämä ei ole oikein mukavaa ja etiketin mukaista kysyä tätä, mutta oletko kuullut veli Arganbrightista sen jälkeen, kun hän on ollut meren takana? Olen hyvin kiinnostunut kuulemaan häneltä niin pian kuin voin. Hän on Sveitsissä ja Saksassa, siellä kokouksissa, veli Tommy Hicksin ja Paul Cainin kanssa. Jos saat kuulla jotakin, sisar Ruth, niin anna minun tietää heti, niin nopeasti kuin voit.

⁵¹² Nyt, pikku Tabernaakkelissamme ei ole mitään jäsenyyttä, vaan me olemme yhteys. Meillä ei ole mitään muuta uskontunnustusta kuin Kristus, ei muuta lakia kuin rakkaus, ei muuta kirjaa kuin Raamattu. Se on ainoa Kirja, josta tiedämme ja ainoa asia, jonka tunnemme. Ja koska Jeesuksen Kristuksen Veri puhdistaa meidät kaikista synneistä, on meillä yhteys toistemme kanssa, jokaisen kanssa.

⁵¹³ Huomasin tänä aamuna, ja jotkut teistä nuorista ehkä kuulitte veljen rukoilevan, veljen, joka oli katolilainen... Aikaisemmin katolilainen, ja meillä on kaikenlaisia erityyppisiä ihmisiä, jotka tulevat tänne. Minulla juuri muutama hetki sitten oli etuoikeus puristaa kättä erään mennoniitti

Tasapainohermo oli poissa, eikä hän voinut pitää itseään pystyssä. Hän oli ollut sillä tavalla vuosia, oli ollut Mayos klinikalla ja kaikkialla. Ja vain rukoilin rukouksen hänen puolestaan ja nostin hänet ylös. Siellä hän meni, kävellen alas halki...

⁷⁰¹ Ensin hän sanoi: "En voi nähdä sinua." Sitten hän huusi: "Kyllä! voin nähdä!" Hänen silmänsä avautuivat sillä hetkellä; hän oli ollut ortodoksi, ja hänen vaimonsa presbyteeri.

⁷⁰² Jotkut ihmiset ajattelevat, että presbyteerit ja ortodoksit eivät huuda. Teidän olisi pitänyt kuulla heitä. Varmasti. He kirkuivat ja halusivat toisiaan. Sitten hän tuli takaisin ja otti pyörätuolinsa ja käveli ulos ja alas portaita aivan kuin kuka tahansa toinenkin mies, voiden nähdä, puhua ja niin edelleen.

⁷⁰³ Sain häneltä kirjeen, tai puhelun muutama päivä sitten. Uskon veli Coxin menneen hänen luokseen. Ja hän sanoi, että "hänen silmissään oli polttava tunne." Tietenkin. Se johtuu hermoista, näköhermot ovat kasvamassa ja tulossa takaisin elämään, tiedättehän, ja ottavat paikkansa. Kirous oli otettu pois.

⁷⁰⁴ Jos annatte luonnon tehdä tehtävänsä, jos mikään ei estä luontoa, se ottaa täyden vallan. Jos käsivartenne ympärillä on side, joka pysäyttää verenkierron, tulee kätenne lopulta kuolemaan. Koska luonnollisella tavalla se on kunnossa, jos vain jätätte sen rauhaan. Mutta jokin on häiritsemässä luontoa. Sitten, jos ette voi nähdä sitä, ei ole mitään tapaa lääkärin tajuta sitä. Ainoa asia, minkä mukaan hän voi toimia, on mitä hän voi nähdä ja mitä hän voi tuntea. Se on ainoa asia, minkä mukaan hän voi toimia: mitä hän näkee ja mitä hän tuntee.

⁷⁰⁵ Jos hän ei voi nähdä sitä, silloin sen täytyy olla hengellistä. Ja ainoa mikä voi... Vain yksi asia voi tapahtua; me rukoilemme, ja Kristus ottaa pois kirouksen, lähettää pois perkeleen, ja se alkaa tulla jälleen normaaliksi, terveeksi. Se paranee ja siinä kaikki. "Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet." Onko se oikein? Se on lupaus Seurakunnalle. Se on lupaus voimasta... Se on Hänen läsnäolonsa meidän kanssamme. Nyt se mikä estää meitä olemasta täydellisiä tänä aamuna, tekemään noita asioita aivan niin kuin Hän sen teki, on siksi, että me yhä olemme tässä verhossa [esiripussa]. Näettekö? Mutta meillä on siellä jokin tunne, joka sanoo meille: "Oi, kyllä." Näettekö?

⁶⁹³ Niinpä: “Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, ja Hänen haavojensa kautta meidät parannettiin.” Niinpä minulla ei voisi olla mitään parantamaan teitä. Seurakunnalla ei voisi olla mitään parantamaan teitä. Ainoa asia, minkä puolesta voimme rukoilla, on se, että teidän uskonne ei pettäisi, ja että te tulisitte alttarille tänä aamuna vastaanottaaksenne Kristuksen Parantajananne, niin kuin te vastaanotitte Hänet Pelastajananne. Ja ilman mitään... Jumala tekee ihmeitä, Hän näyttää suuria merkkejä. Sokeat, kuurot, mykät, kaikenlaiset ovat parantuneet juuri täällä Tabernaakkelissa. Mutta oliko se sitten tai ei, me hyväksymme sen joka tapauksessa. Monta kertaa nuo asiat ovat näkyjen kautta.

⁶⁹⁴ Kuinka monet olivat täällä noin kolme tai neljä sunnuntaita sitten, kun tuo mies tuli tänne sekä sokeana että halvaantuneena, ja ilman tasapainohermoja, istuen pyörätuolissa. Ja ennen kuin lähdin kotoa, näin hänet näyssä, että “siellä olisi mies, jolla tummat hiukset olivat muuttumassa harmaiksi. Hänen vaimonsa on miellyttävän näköinen nainen, noin kuusikymmentävuotias. Hän tulisi ja itkisi ja hän pyytäisi minua tulemaan ja rukoilemaan hänen aviomiehensä puolesta.” Hän istui siellä.

⁶⁹⁵ Ja tultuani tänne sanoin joillekin veljistäni täällä: “Tarkatkaa tätä.”

⁶⁹⁶ Ja kun me menimme alas alttarille, muut olivat rukoilleet. Kun menin rukoilemaan, kävelin heti pois ja tulin takaisin tänne. Ja hänen vaimonsa nousi ylös ja tuli aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin Herra oli sanonut sen tulevan olemaan. Ihmisten tarkatessa, josko se tapahtuisi sillä tavalla. Se ei ole koskaan pettänyt, ja niinpä, kun tuo mies käveli...

⁶⁹⁷ Tulimme tietämään, että eräs mies, tohtori Ackerman, Birdseyesta, Indianasta, oli se, joka oli lähettänyt hänet tänne; joka on katolilainen, ja jonka poika on pappina siellä Saint Meinradin luostarissa. Ja tohtori Ackerman on minun metsästyskumppanini, ja hän lähetti tuon miehen tänne. Ja Herra näytti minulle tummatukkaisen miehen, joka lähettäisi hänet, mutta en tiennyt, kuka se oli.

⁶⁹⁸ Ja minä kysyin: “Oliko se tohtori Ackerman?”

⁶⁹⁹ Hän sanoi: “Oli.” Näettekö? Ja sitten tuo mies...

⁷⁰⁰ Minä sanoin: “Se on NÄIN SANOO HERRA.” Kävelin alas ja sanoin: “Herra, nouse ylös.” Hän oli sekä sokea, eikä voinut...

veljen kanssa, joka istuu täällä. Ja mennoniiteista, metodisteista, baptisteista, katolilaisista, ketkä tahansa tahtovat, he voivat tulla. Ja me seurustelemme yhdessä Jumalan Sanan siunausten ympärillä. Täällä istuu läsnä Jehovan todistajia, ja erityyppisiä ihmisiä, erilaisista kirkkokunnista.

⁵¹⁴ Minulla oli tapana rakastaa Länttä (ja teen niin yhä). Rakastan hevosia ja karjaa. Kasvoin farmilla ja rakastan sitä. Ja tavallisesti, kun meillä oli karjan kokoaminen, menin heidän kanssaan, ja meillä oli siellä ajoaita. En tiedä tiedätekö te Idän ihmiset, mikä se on. Kun he panevat karjan metsiin, se on tarkoitettu estämään niitä ajautumasta, niin kuin he sitä kutsuvat, takaisin alas karjatiloilille, jolloin ne söisivät sen ruohon, jota he kasvattavat talven varalle. Ja sitten siellä ylhäällä vuorilla heillä myös on ajoaitoja, joilla he erottelevat niin-ja-niin monia naaraita ja niin monia uroksia ja niin edelleen, ja sitä kutsutaan “ajoaidaksi.” Mutta pääaita on se, jolla metsänvartija seisoo, kun karjaa ajetaan lävitse.

⁵¹⁵ Ja minä istuin siellä monia päiviä satulassani, katsellen karjan läpikulkua. Niitä meni sinne kaikilla erilaisilla polttomerkeillä varustettuna. Joitakin niistä kutsuttiin “Diamond”, joitakin “Bar X” ja meidän omamme oli “Tripod”, joka näyttää aivan poikapartiolaisten tunnukselta. Naapurilla sen alapuolella oli “kalkkunan jälki” hevosensa kupeessa. Ja heillä oli kaikkia erilaisia polttomerkkejä, tunteakseen oman karjansa, kun he ajoivat ne sieltä ulos.

⁵¹⁶ No niin, tuo metsänvartija ei ollut kovinkaan kiinnostunut siitä polttomerkistä, mikä niillä oli, mutta se, mitä hän tarkkasi, oli tuo merkki korvassa. Ei ollut väliä sillä, mikä polttomerkki oli, jokaisen sisään menevän eläimen täytyi olla puhdasverinen hereford. Se ei voinut päästä sinne sisälle, ellei se ollut puhdasverinen hereford; sen täytyi olla rekisteröityä karjaa, tai se ei voinut päästä lävitse.

⁵¹⁷ Minä uskon, että tuona päivänä, kun Herra tulee, Hän ei tule kiinnittämään mitään huomiota meidän polttomerkkiimme, vaan siihen olemmeko me kaikki uudestisyntyneitä kristittyjä. Kyllä. Se on Kristuksen karjaa. Tuo verikoe on todistava puolestamme, että olemme kaikki kristittyjä. Ja jos me kaikki tulemme olemaan sillä tavalla siellä, niin me voimme aivan yhtä hyvin olla sillä tavalla täällä. Eikö teidänkin mielestänne ole niin? Sillä tavalla me arvostamme yhdessäoloa eri kirkoista olevien kanssa.

⁵¹⁸ Nyt me olemme tutkimassa tätä siunattua Hebrealaiskirjettä. Yksi veljistä on nauttinut siitä niin paljon, että hän on ottanut ääninauhat, ja on tekemässä luentokirjaa tästä.

⁵¹⁹ Nyt me olemme pian tuleva 11. lukuun, ja odotamme käyttävämme koko talven siihen. Jokaisen noiden henkilöiden kohdalla me haluamme mennä takaisinpäin Kirjan lävitse ja sitoa koko Kirjoituksen yhteen. Aioin tehdä sen... Teen sen osittain joissakin näistä aikaisemmista luvuista, saadaksenne koko Kirjan sidotuksi yhteen. Sillä, katsokaahan, Kirjoituksen täytyy todistaa Kirjoitus.

⁵²⁰ Sen vuoksi, jos siellä on yhtään ristiriitaisuutta, niin että joku voisi ajatella, että Kirjoitukset ovat ristiriidassa keskenään, niin se on erehdys. Mikään Kirjoitus ei ole ristiriidassa toisen Kirjoituksen kanssa. Ristiriita on siinä, että Se ehkä on vastoin meidän tapaamme katsoa Sitä, mutta Se ei ole ristiriidassa itsensä kanssa. Olen ollut palveluksessa, nyt on meneillään kahdeskymmeneskuudes vuosi, enkä ole koskaan kertaakaan löytänyt yhtään asiaa Raamatusta, joka olisi ristiriidassa minkään muun kirjoitetun asian kanssa Raamatusta, ja tiedän, ettei sitä ole siellä.

⁵²¹ Ja tänään me tutkimme yhtä kaikkein siunatuimmista Hebrealaiskirjeen luvuista, 7:tä lukua. Ja jos jollakin ei ole Raamattua ja haluaisi seurata lukemista, niin olemme iloiset voidessamme tuoda teille Raamatun, jos kohotatte kätenne merkiksi. Tulisiko joku vanhimmista... Jotkut ovat kohottaneet kätensä siellä takana ja... Kiitoksia, veli. Ja jos haluatte Raamatun, kohottakaa vain kätenne, ja he tuovat sen teille.

⁵²² Nyt, ainoa tapa miten seurakunta voidaan rakentaa... Ainoa tapa, miten jollakin voi olla usko, ei ole hänen kirkkokuntansa mukaan, eikä hänen jäsenyytensä mukaan. Eikä hänen uskonsa ei lepää joidenkin miesten ideoiden ja teologian varassa, koska se enemmän tai vähemmän on kokonaisuudessaan ihmisestä, vaan ainoa tapa uskon löytää luja lepopaikka, on järkähtämättömällä, muuttumattomalla Jumalan Sanalla. "Usko tulee kuulemisen kautta, kuulemalla Sanan." Siten se tulee. Ja kun usko on kuultu ja vastaanotettu, on se selvitetty ikuisiksi ajoiksi. Mikään ei enää voi liikuttaa sitä, ei väliä, mitä tulee tai menee. Mikään ei voi koskaan muuttaa tuota uskoa. Ajatelkaa sitä! Te olette ankkuroidut iankaikkisiksi ajoiksi, ettekä te enää muutu. Te olette iäti

Hän sanoi: "Tämän myrskylyhdyn kanssa."

Minä sanoin: "Tuo lyhty ei näytä valoa koko matkaa taloosi asti. Kuinka aiot päästä perille?"

Hän sanoi: "Minä kävelen lyhdyn kanssa."

⁶⁸⁹ Minä sanoin: "Siinä se on. Sinun täytyy sytyttää lyhty nyt ja joka kerta, kun otat askeleen tähän suuntaan, tulee valo näyttämään tietä edessäsi. Jos vain jatkat kävelyäsi, on valo kulkeva mukanaasi."

⁶⁹⁰ Ja tehkää se tänä aamuna, te haluatte Kristuksen, suuren Ylipapin, sairauksienne, tautienne ja sielujenne Välimieheksi. Te ette ehkä saata ymmärtää Sitä, me emme ymmärrä, mutta meidän on käsketty "vaeltamaan Valossa, niin kuin Hän on Valossa." Te otatte yhden askeleen Valossa, ja kun teillä on Valo mukanaan, tulee Valo loistamaan täyteen päivään asti, se on näyttävä polun edessänne;

*Ja me vaellamme ylös tätä suurenmoista, vanhaa valtatietä,
Kertoen kaikkialla minne menen;
Olen mieluummin vanhanaikainen kristitty, Herra,
Kuin mitään mitä tiedän.*

Oletteko koskaan kuulleet tuota vanhaa laulua?

*Ei ole mitään vanhanajan kristityn kaltaista,
Osoittamaan kristillistä rakkautta;
Me vaellamme suurenmoisella, vanhalla valtatiellä,
Ja kerromme kaikkialla minne menemme,
Olen mieluummin vanhanaikainen kristitty, Herra,
Kuin mitään mitä tiedän.*

⁶⁹¹ Minä yksinkertaisesti rakastan sitä. Hyvä on, nyt tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta. Me emme väitä voivamme parantaa sairaita. Jos tekisimme niin, sanoisimme väärin. Jokainen sairas henkilö täällä on jo parannettu, sitä Kirjoitus sanoo: "Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut." Onko se oikein?

⁶⁹² Jokainen täällä ehkä oleva syntinen, sinä olet ollut pelastettu siitä lähtien, kun Jeesus kuoli. Mutta älä milloinkaan kuole täällä, missä tilaisuus on asetettu eteesi, mennäksesi Hänen Läsnäoloonsa, ja sitten yrittää siellä vastaanottaa Sitä. Se on valmistettu tätä hetkeä varten. Juuri nyt sinun täytyy vastaanottaa Se. Jos ohitat Veren et ole... Sinä olet jo tuomittu suhtautumisellasi Herran Jeesuksen Kristuksen Sovitukseen. Näettekö, te tuomitsette itse itsenne siinä.

heistä sanoi: “Näin tuon lapsen, kuljin sieltä ohitse, tänä aamuna. Sillä ei enää ollut tuota nykinää.” Näettekö? Hän sanoi: “Se oli todellista.” Ja hän sylki...

⁶⁸⁴ Ja heillä oli kiväärit nojaamassa siellä puuta vasten, joten ajattelin, että minun oli parasta ilmaista itseni. Tiedättehän, heillä on siellä ollut noita sukuvainoja. Niinpä kävelin heidän luokseen ja sanoin: “Hyvää huomenta, veljet.”

⁶⁸⁵ Ja tuo suurempi mies näytti olevan puhumassa, hänellä oli purutupakkaa suussansa sillä tavalla, poski pullollaan, ja kaula pitkänä. Ja hänellä oli valtavan suuri hattu päässään, vedettynä kasvojensa yli. Hän kääntyi katsomaan ja näki minut. Ja hän ojentautui ja otti tuon hattunsa, nykäisi sen pois, ja [Veli Branham nielaisee.] nielaisi tuon purutupakan ja sanoi: “Hyvää huomenta, saarnaaja.” Näettekö? Kyllä vaan. Osoittaen kunnioitusta! Ja se on oikein. Kuinka hän koskaan selvisi siitä elävänä, en tiedä. Mutta hän teki sen.

⁶⁸⁶ Niinpä seuraavana iltana, takaisin tultuani, siellä oli eräs mies, joka halusi väitellä hieman kanssani. Hän kävi eräässä kirkossa, joka ei usko Jumalalliseen parantamiseen. Ja me olimme eräässä metodistikirkossa, White Hillissa, Kentuckyssa. Niinpä hän seiso siellä ulkopuolella ja hänellä oli kädessään myrskylyhty, ja hän sanoi: “Minä haluan sanoa jotakin, saarnaaja. Minä en voi hyväksyä Sitä, koska en voi nähdä sitä.”

⁶⁸⁷ Minä sanoin: “Etkö voi nähdä sitä?”

⁶⁸⁸ Hän sanoi: “En!” Hän sanoi: “Minä itsekin olen sairas mies, mutta en yksinkertaisesti voi nähdä Sitä.”

Minä kysyin: “Missä sinä asut?”

Hän sanoi: “Tuon Big Renox kukkulan takana.”

Minä sanoin: “Hyvä on, kuinka sinä nyt aiot päästä kotiin?”

Hän sanoi: “Tulen kävelemään kotiin.”

Minä kysyin: “Voitko nähdä kotiasi?”

Hän sanoi: “En voi.”

Minä sanoin: “On kauhean pimeä yö, on pilvistä.”

Hän sanoi: “Niin on.”

Minä kysyin: “Kuinka aiot mennä kotiin?”

ankkuroidut: “Sillä Jumala, yhdellä uhrilla, on täydellistyttänyt ikuisiksi ajoiksi ne, jotka ovat pyhitetyt, tai kutsutut.”

⁵²³ Ja uskolla on niin suuri paikka kristityn, uskovaisen elämässä, että se voi seistä haudan reunalla, arkun yli, jossa lepää kallis lapsen tai rakas, joka on siirtynyt tästä elämästä tuonpuoleiseen, ja kotkan silmin tiukasti katsoa Häneen, joka sanoi: “Minä olen ylösnousemus ja Elämä.” Ja he unohtavat asiat, jotka ovat menneisyydessä ja ponnistelevat korkean kutsumuksensa päämäärää kohden.

⁵²⁴ Olen niin iloinen, että Jumala on varannut sellaisen, ja on tehnyt sen ilmaiseksi lahjaksi kaikille. Sellaisia seurakuntien tulee olla. Seurakunnat eivät merkitse kirkkokuntia ja organisaatioita, vaan ne merkitsevät ihmisten, uskovaisten ryhmiä, jotka ovat kokoontuneet yhteen, yhdessäoloon Sanan alla.

⁵²⁵ Ja taustaksi tälle opetukselle, Pyhä Paavali on aikaisemmissa luvuissa erikoisesti käsitellyt Herran Jeesuksen ylintä Jumaluutta, ja sitä, kuka Hän oli. Kristus oli Jumala tehtynä sellaiseksi, että ihmiset voivat koskettaa Häntä ja seurustella Hänen kanssaan. Herra Jeesus oli ruumis, jossa Jumala asui: “Jumala oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme.” 1. Tim. 3:16: “Ilman kiistelyä suuri on jumalisuuden salaisuus, sillä Jumala oli ilmaistu lihassa.”

⁵²⁶ Suuri Jehova tuli alas ja oli tehty käsin kosketeltavaksi, elämällä oman Poikansa ruumiissa, ja sovittaen maailman itsen kanssa. Kristus ei ollut mitään vähempää kuin Jumala, ja Jumala ei ollut mitään vähempää kuin Kristus. Nuo kaksi yhdessä muodostivat Jumaluuden ruumiillisesti, tehtynä hieman Enkeleitä alhaisemmaksi, niin että Hän voi kärsiä. Enkelit eivät voi kärsiä. Jeesus oli se Tabernaakkeli [maja], jossa Jumala asui.

⁵²⁷ Ja Raamatussa, Apostolien tekojen 7. luvussa sanotaan, että “uhria ja polttouhreja Sinä et halunnut, mutta ruumiin Sinä Minulle valmistit. Kuitenkaan Kaikkein Korkein ei asu käsintehdyissä tabernaakkeleissa [majoissa], vaan ruumiin Sinä olet Minulle valmistanut”, niin että siinä asuen voisi seurustella ihmisten kanssa.

⁵²⁸ Jos Jumala sallii, niin pian kuin olemme käyneet tämän Kirjan lävitse, me haluamme mennä taaksepäin ja ottaa Ruutin kirjan ja näyttää sieltä, kuinka Jumala tuli sukulaiseksemme, sovittaakseen kadonneet takaisin itsensä kanssa, olemalla yhteydessä ja tulemalla yhdeksi meistä.

Lunastajan täytyy olla sukulainen, ja ainoa tapa Jumalan tulla sukulaiseksemme, oli tulla yhdeksi meistä. Niinpä Hän ei voinut tulla Enkeliksi ja olla sukulainen ihmiselle.

⁵²⁹ Eilen illalla puhuessani tuolle pojalle, jolla oli murtunut sydän, kumppanilleni, hänen äidistään, joka juuri oli siirtynyt rajan yli, hän sanoi: “Oi, veli Bill, arvaan, että hän on enkeli tänä iltana.”

⁵³⁰ Minä sanoin: “Ei, Earl, hän ei koskaan tule olemaan enkeli. Hän on nainen tänä iltana, ja on aina oleva, aivan sellainen kuin, miksi Jumala on hänet tehnyt, eikä hän koskaan olemaan enkeli.” Jumala teki enkelit. Hän ei koskaan valmistanut ihmisiä tulemaan enkeleiksi. Hän teki enkelit ja ihmisen. Niinpä ihmiset eivät koskaan tule olemaan enkeleitä, eivätkä enkelit koskaan tule olemaan ihmisiä. Jumala teki ne erilaisiksi.

⁵³¹ No niin, Kristus tuli lihaksi lunastamaan ihmisen tuolta suuresta tuonpuoleisesta, johon hän oli langennut synnin tähden, ja Jumala tuli alas ottaen ihmisen muodon ja tuli sukulaiseksemme, voidakseen kantaa meidän syntimme ja kuolemamme.

⁵³² Ja yhdessä antamassamme kuvauksessa, aikaisemmilla oppitunneilla; vain vähän taustaksi, niin että uudet tulokkaat voivat ymmärtää, Jumalan ollessa matkalla Golgatalle, surisi kuoleman mehiläinen Hänen yllään, ja lopulta pisti Häntä, kunnes Hän kuoli. Hänen kuollessaan lakkasi aurinko paistamasta, eivätkä kuu ja tähdet antaneet valoaan.

⁵³³ Hänen täytyi tehdä se ankkuroidakseen kuoleman pistimen lihaansa. Jos Hän olisi ollut kuolematon henkilö, jos Hän olisi ollut theophanyssa, tai olisi ollut hengessä, ei kuolema olisi hallinnut sitä. Hänen täytyi tulla lihaksi, voidakseen ottaa kuolemalta pistimen. Mutta, kun mehiläinen on kerran pistänyt syvälle, ei se enää koskaan tule pistämään. Se jättää pistimensä lihaan. Ja sellaiseksi Jumala tuli ja asui Kristuksen lihassa, että Hän voisi ankkuroida omaan lihaansa kuoleman pistimen. Ja kun kuolema vetäytyi pois Hänen luotaan ristillä, jätti se pistimensä, eikä se enää voi pistää uskovaista. Se voi saada aikaan huminaa ja surinaa ja saattoi uhata, mutta ei kyennyt pistämään. Sillä ei ole pistintä.

⁵³⁴ Suuri Pyhä Paavali, marssiessaan kuolemaansa, huusi ja sanoi: “Oi, kuolema, missä on sinun pistimesi? Ja hauta, missä on sinun voittonsi?

⁶⁷⁴ Ja Scofield sanoi: “Se oli pappeus.” Kuinka se olisi voinut olla joku pappeus, ilman alkua tai loppua? Näettekö, se ei ollut mikään pappeus. Se oli Mies, Melkisedek on nimi, Persoona. Kuten...

⁶⁷⁵ Ei arvostamatta ketään, mutta Kristillinen tiede sanoo, että Pyhä Henki on vain ‘ajatus’. Ja Raamattu sanoo: “Hän, Pyhä Henki.” Ja “Hän” on persoonapronomini, Se on Persoona. Ei mikään ajatus, Se on Persoona. Ehdottomasti!

⁶⁷⁶ Ja Melkisedek on Mies. Mies jolla ei ollut päivien alkua eikä vuosien loppua. Hänellä ei ollut isää eikä äitiä, eikä polveutumista. Ja me tulemme näkemään, kuka Hän on, jos Herra suo, tänä iltana, Sanan mukaan. Rakastatteko te Sitä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] “Oi, Sinun Sanasi on lamppu minun polulleni ja minun jaloilleni.” Oi!

⁶⁷⁷ Nyt te sanotte: “Veli Branham, minä en ymmärrä sitä kaikkea.” En minäkään.

⁶⁷⁸ Mutta kerran, ollessani saarnaamassa Kentuckyssa... Ja jos täällä on joitakin uusia tulokkaita ja katolilaisia ja erilaisia muita, jotka eivät ehkä ymmärrä näitä Kirjoituksen syviä ja rikkaita asioita, niin olin saarnannut Jumalallisesta parantamisesta. Eräs pieni paljasjalkainen tyttö toi... Hän ei ollut kuin viisitoistavuotias ja hänellä oli pieni vauva, jolla oli halvaus. Ja minä kysyin: “Mikä on vikana lapsellasi, sisar?”

⁶⁷⁹ Hän sanoi: “Sillä on nykimistä.” Hän ei tiennyt sitä halvaukseksi, hän ei tiennyt miksi kutsua sitä.

⁶⁸⁰ Tuolla pienellä naisella ei luultavasti koskaan elämässään ollut kenkiä jaloissaan. Jonkun miehen rakastettu, pitkä tukka riippuen alhaalla. Ja minä kysyin: “Uskotko sinä?”

⁶⁸¹ Ja nuo pienet, teräksenharmaat silmät katsoivat minuun, kun hän sanoi: “Kyllä, herra, minä uskon.”

⁶⁸² Otin tuon pienen vauvan. Ja rukoillessani sen puolesta, se lakkasi nykimästä. Uh-huh, ja se meni pois, lähti ulos.

⁶⁸³ Seuraavana päivänä, ollessani oravia metsästävässä siellä vuoren kupeella, kuulin kuinka jotkut miehet istuivat ja juttelivat siellä. Ja minä painuin matalaksi, olin metsästänyt oravia. He olivat puhelleet minusta, ja istuivat siellä pureskellen tupakkaa ja syljeskellen, lehtien lentäessä sillä tavalla. Ja he keskustelivat edellisen illan kokouksesta. Ja yksi

kirkastanut. Sana on jo puhuttu, ja me vain olemme matkallamme; kulkien iloiten tiellämme Kirkkauteen.

⁶⁷¹ Anna ihmisille usko, ja voikoot ne pikku tavat ja tottumukset, jotka riippuvat kiinni ihmisissä, voikoot he ravistautua niistä irti tänä aamuna, tämän Jumalan Sanan kanssa, joka on sielun ankkuri, järkkymätön ja varma. Ravistautukoot he irti tavoistaan ja pienistä oikuistaan ja asioista, jotka ovat olleet... Niin kuin Paavali sanoi edempänä sanomassa muutaman päivän kuluttua: “Laskekaamme syrjään jokainen paino, ja synti, joka niin helposti ahdistaa meitä, että voisimme juosta kärsivällisyydellä sen kilpajuoksun, joka on asetettu eteemme, katsoen uskomme alkajaan ja päättäjään, Jeesukseen Kristukseen, joka oli kiusattu kaikilla tavoin niin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.” Hänen sallittiin olla kiusattu, mutta Hän ei kuunnellut kiusauksia. Ja meillä on kiusaus tehdä syntiä, mutta me emme koskaan kuuntele sitä. Koska se Elämä, joka on sisimmässämme, on lankaikkisen määränpäämme ankkuri, ja me pidämme sen pyhänä sydämissämme.

⁶⁷² Nyt, siellä on monia, jotka ovat sairaita ja vaivojen vaivaamia. Me valmistaudumme rukoilemaan heidän puolestaan, Isä. Voikoot he, heidän kulkiessaan ohitse Jumalan Sanan alla tänään... Tuon kalliin Sanan, joka on saarnattu, Raamatun todistaessa, että Jumalan Enkelit seisovat lähellä, ja että suuri Pyhä Henki ennen kaikkea, on täällä antaakseen todistuksen Sanalle. Nyt, Isä, heidän kulkiessaan ohi lupauksen Sanan alla, tänä aamuna, voikoot he lähteä täältä terveinä. Niin että he voivat riisua tukisidoksensa ja jättää pyörätuolinsa ja telttavuoteensa, joilla he makaavat, ja olla tehty terveiksi. Suo se, Herra. Voikoot he palata seuraavaan kokoukseen, jos heidän sallitaan tulla, tai mennä omiin seurakuntiinsa, iloiten, näyttäen, mitä suuria asioita Kristus on tehnyt heille. Tämän palveluksen me teemme Sinun kunniaksesi, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁶⁷³ Minun täytyy pyytää anteeksi antamaani lupausta, että tänä aamuna olisimme käsitelleet 7:tä lukua, mutta en päässyt siihen. Ja meidän täytyy varata vähän aikaa tätä rukousjonoa varten. Ja tänä iltana, jos Herra suo, me tulemme ottamaan 7. luvun, ja tulemme näkemään, kuka tämä Melkisedek oli. Kuinka moni haluaisi tietää sen? Oi, me tulemme kaivautumaan suoraan Häneen, nähdäksemme tarkalleen, kuka Hän on. Ja Kirjoitus kertoo, kuka Hän on, näettehän.

Mutta kiitos olkoon Jumalalle, joka on antanut meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, sillä sekä kuolema, että hauta ovat kadottaneet valtansa.”

⁵³⁵ Sitten viime sunnuntaina käsitelimme 6:tta lukua, josta luimme: “Jättäen Kristuksen opin alkeet jatkakaamme täydellisyyteen.” Ja me totesimme, että ihmiset tänään monissa seurakunnissa, Branham Tabernaakkeli mukaan luettuna, me panemme liian paljon painoa Kristuksen opin alkeiden opiskelulle: “Hän oli Abrahamin Poika, Hän oli sen-ja-sen poika”, ja menemme takaisin sukuuetteloihin. Mutta Raamattu sanoo: “Laskekaamme nuo asiat syrjään, ja jatkakaamme täydellisyyteen.”

⁵³⁶ Ensimmäiseksi teidän täytyy tuntea oppi, ja sitten teidän täytyy tuntea kaikki nämä asiat; sitten laskekaamme ne syrjään, kaikki nuo Jumalan artikkelit; kuolleiden ylös nousemisen, kasteet ja kaikki muut. Niissä ei vielä ole Elämää itsessään. Mutta seurakunta tänään menee noihin asioihin: “Oh, me uskomme Kristuksen Jumaluuteen.” Kyllä, varmasti. “Me uskomme vesikasteeseen.” Kyllä, varmasti. “Kätten päälle laskemiseen.”

⁵³⁷ Paavali sanoi: “Me teemme kaiken tämän, jos Jumala sallii. Mutta kaiken sen edessä, laskekaamme se nyt syrjään ja jatkakaamme täydellisyyteen.”

⁵³⁸ No niin, seurakunta ei voi olla täydellistytetty organisaatioiden kautta. Se vain menee kauemmaksi Jumalasta koko ajan, tai kauemmaksi toinen toisistaan. Me vedämme rajalinjoja ja erotamme itsemme, näyttäen, ettei meillä ole Uskoa. Mutta sitten, kun me jätämme nuo opin alkeet, jos me menemme eteenpäin täydellisyyteen, silloin noilla pienillä asioilla ei ole paljon käyttöä.

⁵³⁹ Me tulemme sukulaissuhteeseen, ja näemme, että ainoa tapa, miten me voimme olla täydellistytetyt, on olla Kristuksessa. Ja sitten Raamatun opetuksen mukaan me näemme, kuinka me pääsemme Kristukseen. Ei vesikasteen kautta, ei kätten päälle laskemisen kautta, ei opettamisen kautta, “vaan yhden Hengen kautta me kaikki olemme kastetut yhteen Ruumiiseen ja tulemme täydellisiksi Hänen kärsimystensä kautta.” Silloin me näytämme erilaisilta, me ajatteleamme ja me toimimme ja me elämme eri tavalla. Ei siksi, että se olisi velvollisuutemme, tai että kuulumme johonkin seurakuntaan, vaan

koska “Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen kautta”, tehden meidät Jumalan Valtakunnan kansalaisiksi, eikä siellä ole minkäänlaisia kirkkokuntia tai esteitä. Me olemme kaikki yksi suuri Ruumis.

⁵⁴⁰ Nyt olemme valmiit menemään tämän aamuiseen opetukseen muutamassa minuutissa. Yksi asia lisää, jonka haluaisin ottaa tässä, on se, että Paavalin puhuessa 6:ssa luvussa, me näemme, että me olemme tehdyt täydellisiksi Kristuksessa. Sitten 6. luvun, 13. jakeessa, vain pieneksi taustaksi.

Sillä, kun Jumala teki lupauksen Abrahamille, niin koska hän ei voinut vannoa minkään suuremman kautta, hän vannoi itsensä kautta.

Jumala vannoi itsensä kautta, koska Hän ei voinut vannoa minkään suuremman kautta.

⁵⁴¹ Nyt haluamme mennä takaisin Galatalaiskirjeeseen hetkeksi. Menkäämme Galatalaiskirjeeseen, ottakaamme Galatalaiskirje 3:16. Ja me tulemme lukemaan täältä hetken siitä, minkä mukaan Hän vannoi.

Nyt Abrahamille ja hänen siemenellensä oli lupaukset tehty. Hän ei sano: Ja siemenille, niin kuin monesta; vaan niin kuin yhdestä, Ja sinun siemenellesi, joka on Kristus.

⁵⁴² Jos nyt haluatte huomioida sen hyvin tarkasti lukiessanne:

...Abrahamille ja hänen siemenellensä (yksikkömuoto) oli lupaukset (monikkomuoto) tehty.

⁵⁴³ “Abrahamille ja hänen Siemenellensä.” No niin, Abrahamin Siemen oli yksi, joka oli Kristus, esikuvana Iisak.

Mutta Abrahamilla oli monta lasta. Hänellä oli yksi ennen kuin hän sai Iisakin, joka osoitti Saaran luisuneen epäuskoon, ja ajatellen itse olevansa liian vanha hän halusi Haagarin synnyttävän tuon lapsen, ohittaen Jumalan ja tehden jonkun toisen tavan sen tavan sijaan, miten Jumala oli luvannut tehdä sen.

⁵⁴⁴ Mutta Jumala pitää Lupauksensa. Ei väliä, kuinka epäjohdonmukaiselta se voi näyttää, Jumala on velvoitettu lupaukselleen. Ja Saara ajatteli, että hän voisi saada palvelijattarensa Haagarin synnyttämään tuon lapsen Abrahamille, ja sitten hän ottaisi

Ja toivomme tapaavamme uudestaan.

⁶⁶⁹ Eikö se teekin teille hyvää? Kääntykäämme nyt ympäri ja puristakaamme toistemme käsiä, kun laulamme uudestaan.

Isämme valtaistuimen edessä...

Puristakaa kättä jonkun takananne, edessänne tai sivullanne olevan kanssa.

*Me vuodatamme tuliset rukouksemme;
Pelkomme, toivomme, tavoitteemme, ovat yksi
Lohtumme ja huolenpitoimme.
Kun me toisistamme eroamme,*

Me rakastamme toisiamme.

Se antaa...

Toivoisitteko kokouksen voivan jatkua?

*...tuskaa;
Mutta me yhä olemme yhteen liitetyt sydämessä.
Ja toivomme tapaavamme uudestaan.*

Ja, jos ei enää täällä, niin tuona suurena päivänä.

⁶⁷⁰ Nyt, Isä, vastaanota palvontamme tänä aamuna, ota Sana ja istuta Se uskovaisen sydämeen. Älkööt he olko heiteltävinä, ylhäällä tänään ja alhaalla huomenna. Vaan voikoot nämä Sanat löytää lepopaikan jokaisen uskovaisen sydämessä, niin että he tietävät sen, että “Jumala on vannonut valalla, ja kahdella muuttumattomalla asialla.” Jumalan muuttumattomuus; se on, että Hänen on mahdotonta valehdella. Että tämän pelastuksen perillisillä voisi olla tämä luja toivo, järkkymätön ja varma, sielun ankkurina. Tietää sen, että Jumala on vannonut meille valalla. Hän, joka ei voi valehdella; Hänen vannomansa vala sen lisäksi, että Hän on nostava meidät ylös viimeisenä päivänä ja on antanut meille Iankaikkisen Elämän. Tietäen, että sen jälkeen, kun olemme kutsutut, Hän on sanonut, että Hän “tunsi meidät ennen maailman perustamista ja ennalta määräsi meidät lapsiksi adoptoitaviksi Jeesuksen Kristuksen kautta.” Ja Hän ennalta tunsi meidät, Hän kutsui meidät. Ja, kun Hän oli kutsunut meidät, Hän vanhurskautti meidät. Me emme voi vanhurskauttaa itseämme, joten Hän vanhurskautti meidät oman Poikansa kuolemalla. Ne, jotka Hän on vanhurskauttanut, Hän on jo

⁶⁶⁴ Minä en luultavasti koskaan kuule sitä kirjaimellisesti, niin kuin Hän puhui sen silloin, mutta haluan kuulla Hänen sanovan: “Tämä on viimeinen päivä. Hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelijani, mene nyt Herrasi iloihin, jotka ovat valmistetut sinua varten.” Kuinka kauan sitten?

⁶⁶⁵ “Siitäkö alkaen, kun pelastuit?”

⁶⁶⁶ Ei, veli. “Maailman perustamisesta alkaen, kun Minä näin sinut ja ennalta tunsin sinut ja määräsin sinut Iankaikkiseen Elämään.” Teidät siunattiin silloin. “Kaikki, jotka Hän on ennalta tuntenut, Hän on kutsunut.” Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] “Kaikki, jotka Hän on kutsunut, Hän on vanhurskauttanut. Ja ne, jotka Hän on vanhurskauttanut, Hän on jo kirkastanut.” Siinä se on teille. Hän ennalta tunsu meidät, kutsui meidät, vanhurskautti meidät, ja me olemme jo kirkastetut Hänen kanssaan maailman lopulla, kun menemme palkintoomme. Ettekö olekin onnellisia? [“Aamen.”] Varmasti, sen pitäisi saada teidät rakastamaan Häntä. Kun te ette voineet auttaa itseänne, niin tässä Hän tuli ja teki sen teidän puolestanne.

⁶⁶⁷ *Siunattu olkoon side, joka sitoo*, sisar Gertie. “Sydämemme yhteen kristillisessä rakkaudessa”, palvoessamme nyt täällä yhdessä, ja sitten tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta. Jumala siunatkoon teitä, jotka kohotitte kätenne Kristukselle tänä aamuna, löytäkää itsellenne paikka, jossa palvoa; palvelkaa Häntä.

⁶⁶⁸ No niin, vain palvokaamme Häntä nyt, seurakuntana, kaikki te metodistit, Church of God, Assemblies of God, presbyteerit, luterilaiset, katoliset. Kaikki yhdessä, laulakaamme nyt:

*Siunattu olkoon side, joka sitoo
Sydämemme yhteen kristillisessä rakkaudessa;
Sukulaismielten yhteys
On tuon ylhäällä olevan kaltainen.
Isämme valtaistuimen edessä
Me vuodatamme tuliset rukouksemme;
Pelkomme, toivomme, tavoitteemme, ovat yksi
Lohtumme ja huolenpitoimme.
Kun me toisistamme eroamme,
Se antaa meille sisäistä tuskaa;
Mutta me yhä olemme yhteen liitetty sydämessä.*

Kaikki metodistit, baptistit ja kaikki.

sen. Ja siitä tuli Ismael, joka on ollut piikki lihassa näihin päiviin asti, ja niin on yhä, sillä siitä tulivat arabialaiset, jotka ovat aina olleet sitä.

⁵⁴⁵ Nyt koska tahansa te epäilette selvää Jumalan Sanaa ja omaksutte jonkun muun tavan, se tulee olemaan piikki lihassanne siitä eteenpäin. Ottakaa vain se, mitä Jumala on sanonut! Jos Hän sanoi sen, tarkoitti Hän juuri sitä. Oi, siunattu olkoon Hänen Nimensä. Ottakaa vain Hänen Sanansa.

⁵⁴⁶ Ei väliä sillä, mikä yrittää ohittaa Sitä, kun he sanovat: “Mutta Se ei todella tarkoita sitä.” Se merkitsee juuri sitä, mitä Se sanoo, kun Jumala tekee lupauksen.

⁵⁴⁷ Nyt jos panemme tarkoin merkille:

...Abrahamille ja hänen siemenellensä oli lupaukset...

Yksi oli Siemen, yksikössä, ja toinen oli lupaukset, monikossa, on olemassa enemmän kuin yksi lupaus, ja on enemmän kuin yksi henkilö sisällytettynä Abrahamin Siemeneen. Näettekö, on yksi Siemen, mutta monia ihmisiä tässä Siemenessä. Katsokaahan, ne eivät olleet yksi Abrahamille, tai yksin Iisakille, vaan ne olivat koko Abrahamin Siemenelle. Nuo lupaukset oli tehty jokaiselle tuon Siemenen yksilölliselle siemenelle. Käsitätekö sen?

⁵⁴⁸ Sen vuoksi, ollen kuolleita Kristuksessa, me Kirjoitusten mukaan otamme yllemme Abrahamin Siemenen ja olemme perillisiä lupauksen mukaan, ei kirkkoon liittymisellä eikä kuolleilla muodollisilla artikkeleilla, ja niin edelleen, vaan olemalla uudestisyntyneitä Kristuksen Hengestä, me olemme Abrahamin Siemen ja olemme kanssaperillisiä Hänen kanssaan Valtakunnassa.

⁵⁴⁹ Sitten, lukekaamme nyt vähän edemmäksi. Jumala vannoo valan. Nyt 6. luvun 17. jae:

Joten Jumala, tahtoen runsaammin osoittaa lupauksen perillisille neuvonsa muuttumattomuuden, vahvisti sen valalla:

⁵⁵⁰ Oi, levätkäämme nyt siinä muutama minuutti: “Jumala oli enemmän kuin halukas!” Ei niin, että Hänen olisi täytynyt, vaan tehdäkseen tämän asian varmaksi.

⁵⁵¹ No niin, me olemme jo todenneet, että Jumala tuli lihaksi, asuen keskuudessamme, ja kuinka Hän julkatoi itsensä maailmalle. Kun tuo

aviorikoksesta kiinnisaatu nainen tuotiin Hänen tykönsä, Hän sanoi: “Minä en tuomitse sinua, mene ja älä enää tee syntiä.” Kun Hän kohtasi sairaan, Hän toimi aivan sillä tavalla kuin Hänen täytyi toimia, sillä Hän oli Jumala, ja Hän paransi sairaan. Hän nosti ylös kuolleen. Hän antoi anteeksi synnit, huolimatta siitä, kuinka suuret ja monet synnit olivat. Hän antoi ne anteeksi joka tapauksessa, jos he olivat halukkaat tulemaan ja pyytämään.

⁵⁵² Huomatkaa nyt! Jos Jumala kerran toimi tietyllä tavalla tietyissä olosuhteissa, täytyy Hänen samoissa olosuhteissa toimia samalla tavalla toisellakin kerralla, tai Hän on epäoikeudenmukainen. Näettekö? Ei ole väliä sillä, kuinka pahasti te olette synnissä, kuinka alas te olette vajonneet, Hänen täytyy toimia teitä kohtaan samoin kuin Hän teki tuolle langenneelle naiselle, tai sitten Hän toimi väärin silloin.

⁵⁵³ Jumalan käytös on Hänen Persoonansa, ja se miten Hän käyttäytyy, ilmaisee Hänen Persoonansa. Ja sillä tavalla te olette; se miten te käyttäydyste elämässä, kertoo, mitä te olette. Niin kuin kävimme sen lävitse pari oppituntia aikaisemmin, kuinka metodistit tahtovat julistaa: “Kun te huudatte, teillä on Se”; helluntailaiset sanovat: “Kun te puhutte kielillä, teillä on Se”; vapisiijat sanovat: “Kun te vapisette, teillä on Se”, niin sanovat nuo Pennsylvanian vapisiijat. Ja me näemme, että he ovat kaikki väärässä. Teidän, elämänne ilmoittaa Sen! Teidän persoonanne ilmaisee, mitä te olette; ihminen tunnetaan teoistaan. Ja mitä tahansa teidän elämänne on...

⁵⁵⁴ Te olette kuulleet tuon vanhan sanonnan: “Teidän elämänne puhuu niin äänekkäästi, etten voi kuulla teidän sanojanne.” Niinpä mitä tahansa te olette, sitä te olette. Se elämä, jota te elätte, osoittaa minkä kaltainen henki teissä on.

⁵⁵⁵ Ja sitten te voitte jäljitellä oikeata asiaa. Te voitte jäljitellä kristittyä. Mutta ajanoloon on tuleva aika, jolloin olette stressin alla. Ja silloin te tulette osoittamaan, mitä te olette. Ketju ei ole sen vahvempi kuin sen heikoin lenkki on.

⁵⁵⁶ Kun Kristus, Jumalan Poika, oli pantu koetukselle, se osoitti, mitä Hän oli. Varmasti! Kun teidät on pantu koetukselle, se tulee osoittamaan, mitä te olette. Teidän elämänne aina heijastaa sitä, mitä sisäpuolellanne on. Ajanoloon... Mutta olkaa varmat, että syntinne eivät seuraa teitä. Ja sitä me yritämme sanoa.

Pyhän Hengen, Pyhän Hengen sinetin; meidän uskomme sisimmässämme on ankkuroitu. Ja vaikka me monasti vaellammekin tummien varjojen lävitse, ja monasti me kompastelemme tiellä, niin meidän ankkurimme yhä pitää. Siellä on jotakin, siellä toisella puolella, joka näyttää opastavan eteenpäin sanoen: “Liiku eteenpäin. Me jatkamme edelleen.”

⁶⁶⁰ Jumala, siunaa meitä. Me tarvitsemme Sinua. Pidä meidät aina uskollisina ja todellisina. Siihen aikaan asti kunnes Sinä tulet noutamaan meitä, ja me tulemme ylistämään Sinua kautta loppumattomien aikojen. Ja tuona päivänä, kun me seisomme maan päällä... Hänen siunatut jalkansa eivät koskaan vielä ole koskettaneet maata. Ja kun Hän seisoo siellä ilmassa, ja pyhät ja lunastetut kaikista ajanjaksoista, kaikista vartioista, ensimmäisestä, toisesta, kolmannesta, neljännestä, viidennessä, kuudennessa ja seitsemännessä, kaikki seisovat siellä vaetetettuna Hänen vanhurskaudellaan, ja me kruunaamme Hänet Kuningasten Kuninkaaksi ja Herrain Herraksi, ja laulamme noita lunastus kertomuksia, kun me sydän parka vavisten katsomme Häneen, joka rakasti meitä ja antoi itsensä meidän puolestamme. Kun me vielä olimme vähemmän rakastettavia ja syntisiä, kuoli Kristus, jotta me voisimme olla pelastettuja. Me kiitämme Sinua siitä, Isä, Kristuksen Nimessä. Aamen.

⁶⁶¹ Rakastatteko te Häntä? Oi, kuinka todellinen Hän onkaan. Eikö teistä tunnukin aivan kuin te jotenkin haluaisitte panna kätenne Hänen ympärilleen? Ettekö te yksinkertaisesti haluaisikin ryömiä Hänen tykönsä ja koskettaa Hänen jalkojaan, tiedättehän?

⁶⁶² Tiedättekö, siellä Phoenixissa, Arizonassa, oli joitakin ihmisiä, jotka kerran tulivat kokouksiini ja sanoivat: “Minä haluan keskustella siitä Hänen kanssaan. Haluaisin sanoa: ‘Herra, Sinä rakastit minua, kun polkuni tuli niin himmeäksi.’” Minä haluan selvittää sen Hänen kanssaan, ennen kuin menen ylitse. Minä haluan nähdä Hänet.. Minä vain haluan nähdä Hänet. Ajatella vain miltä minusta tulee tuntumaan! Minun sydän parkanihan on vapiseva, kun näen Hänet seisomassa siellä.

⁶⁶³ Olen usein ajatellut: “Toivoisinpa, että olisin voinut kuulla tuon Äänen sanovan: ‘Tulkaa Minun tyköni kaikki te, jotka teette työtä ja olette raskaasti kuormitetut, niin Minä annan teille levon.’”

*Tehden sydämeni iloiseksi,
Minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin.*

⁶⁵⁵ No niin, lupauksen lapset, vain palvokaa Häntä sen tekemisestä.

*Minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin,
Jeesus kuoli kaikki syntini sovittaakseen;*

Mitä tapahtuu nyt?

*Kun pimeyden näen, Hän on odottava minua.
Minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin.*

“Kun tulen virralle...” Jokainen teistä on tulossa. Siellä on suuri, tumma varjo teidän edessänne. Se on suuri ovi. Te menette siitä sisälle yhtenä näistä päivistä, ehkä ennen kuin tämä päivä on ohitse, ehkä ennen kokouksen loppua tänä aamuna. Te menette sinne sisälle. Joka kerta, kun sydän lyö, te olette askeleen lähempänä.

Mutta, kun pimeyden näen, Hän on odottava siellä..

Hän sanoi sen! Hän vannoi sen.

Silloin minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin.

⁶⁵⁶ Oi, siunattu Herra, sydämemme ovat täynnä tänä aamuna, ylitsevuotavasti.

⁶⁵⁷ Ajatella sitä, kuinka pulssin lakatessa, sairaanhoitajan asettaessa tyynyn päänne alle. Kätenne eivät enää voi liikkua, ne ovat muuttuneet jääkylmiksi. Teidän lapsenne, äitinne, rakkaanne itkevät ja huutavat. Tuo suuri ovi avautuu, tuntemattomaan, ja Hän on oleva odottamassa!

⁶⁵⁸ Daavid sanoi: “Jos valmistan vuoteeni helvetissä, Hän tulee olemaan siellä.” Minun ei tarvitse ylittää sitä yksin. Ja virran pärskeiden alkaessa roiskua kasvohimme, on Jumala ottava pelastusveneeseen, ja opastava sen suoraan sen yli. Hän lupasi tehdä sen. Daavid, tuo profeetta sanoi: “Kyllä, vaikka kulkisin kuoleman varjon laakson halki, en minä pelkäisi mitään pahaa; Sinä olet minun kanssani. Sinun vitsasi ja sauvasi lohduttavat minua.”

⁶⁵⁹ Herra, me olemme niin onnellisia tänään, että meidät on luettu lupauksen perillisiksi. Tänä päivänä meillä on sisimmässänne Iankaikkinen Elämä, koska me rakastamme Herraa Jeesusta ja olemme uskoneet Häneen, ja vastaanottaneet Hänen Sanansa ja Hänen opetuksensa. Ja Hän on antanut meille, meidän uskomme sinetiksi,

⁵⁵⁷ Jeesus sanoi, Joh. 5:24: “Hän, joka kuulee...”, ei hän, joka vapisee, tai hän, joka puhuu kielillä. “Hän, joka kuulee minun Sanani, ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä, eikä hän ole koskaan tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.”

⁵⁵⁸ Se on teidän uskonne. Ja teidän uskonne on huultenne tunnustuksella tuotu julki ihmisille, jotka voivat kuulla, mutta teidän elämänne on avoinna kaikkien edessä. Niinpä ei ole väliä, kuinka paljon te yritätte tehdä sitä ja tehdä tätä, sillä ei koskaan tule olemaan merkitystä. Sen täytyy olla sisäisesti teissä. Se on koko asian ydin. Te henkilökohtaisesti uskotte ylösnousseeseen Kristukseen, Pelastajanne, ja että Hän on Jumalan oikealla kädellä toimien teidän puolestanne, niin kuin te toimitte Hänen puolestaan täällä alhaalla todistajana. Todistaminen on toimia jonkun asemesta, seistä teidän puolestanne todistamassa. Ja niin kuin teidän elämänne heijastaa sitä, mitä elämänne on Kristuksessa, heijastaa se sitä siellä, samoin kuin täällä. Ja Hän on siellä ylhäällä - heijastaen sitä, mitä Hän on teidän puolestanne sekä siellä että täällä. Niinpä te olette... Uskollanne te olette pelastetut, ja yksin sillä. Niinpä, mielenliikutuksilla, aistimuksilla, tunteilla ja kaikella muulla, ei ole Siinä mitään sijaa.

⁵⁵⁹ No niin, minä en... Älkää nyt ajatelko väärin, etten minä uskoisi näihin mielenliikutuksiin. Tietenkin uskon! Mutta se, mistä me nyt puhumme, me yritämme saada selväksi näille tämän päivän ihmisille, ei ole mielenliikutusta. Perkele on ottanut nuo asiat ja villinnyt ihmiset niiden kanssa, antaen heidän perustaa iankaikkisen määränpänsä jollekin mielenliikutukselle. Huutamisella, kielillä puhumisella, käymällä kirkossa joka sunnuntaina, toimimalla kuin kristitty, sitä ei tulla huomioimaan tuona päivänä. “Ellei ihminen ole syntynyt uudestaan!” Ja teidän elämänne heijastaa sitä, mitä te olette sisäpuolelta, näettekö, eivät teidän mielenliikutuksenne.

⁵⁶⁰ Teillä voi olla verta käsissänne, te voitte puhua kielillä, te voitte parantaa sairaita, te voitte siirtää vuoria uskollanne, ettekä te kuitenkaan vielä ole mitään! 1. Kor. 15, näettekö? Jotakin on täytynyt tapahtua syntymän kautta, joka tulee Jumalalta, ja Jumala tuo uuden syntymän sisällisesti teihin, ja antaa teille osan itsestään. Silloin nuo asiat ovat! Te olette uusi luomus: “Minä annan heille Iankaikkisen.”

⁵⁶¹ Me tutkimme tuota sanaa Iankaikkinen. Ikuinen on “jakso aikaa”. Iankaikkinen on aina ja iankaikkisesti, ja on vain yksi iankaikkinen; ja

me totesimme, että kun te saatte Iankaikkisen Elämän, on se “Jumalan oma Elämä”, jota tuo kreikkalainen sana *zoe* merkitsee. Ja te saatte osan Jumalan Elämästä, joka tekee teidät hengelliseksi Jumalan pojaksi, ja te olette aivan yhtä iankaikkinen kuin Jumalakin. Teillä ei ole loppua, ei paikkaa, mihin pysähtyä, koska teillä ei ollut alkua. Kaikella, millä on alku, on loppu, ja sillä, mikä on ilman alkua, ei ole loppua.

⁵⁶² Kuinka me rakastammekaan tätä kallista Sanaa! Kuinka kristittyjen pitäisikään olla vakiintuneet siinä Uskossa, joka kerran pyhille annettiin, eikä olla heiteltävinä paikasta toiseen, ja liittyen eri seurakuntiin. Ei ole väliä, mihin kirkkoon haluatte kuulua, niin kauan kuin olette kristitty; mutta pankaa ensimmäinen asia ensimmäiseksi, joka on tuo syntymä, joka tekee teistä Jumalan sukulaisten, niin kuin Jumala tuli sukulaiseksi teidän kanssanne.

⁵⁶³ Hän tuli sukulaisesenne voidakseen nostaa teidät ylös. Ennen kuin Hän voi nostaa teidät ylös, täytyy Hänen antaa teille Iankaikkinen Elämä. Sitten Jumalan täytyi tulla sukulaiseksi ottaakseen kuoleman ja nostaakseen teidät ylös. Sitten teidän täytyy tulla sukulaiseksi Hänelle, voidaksenne olla ylösnousemuksessa. Näettekö mitä se on? Se on vain vaihtokauppa. Jumala tuli teiksi, että te voisitte tulla Jumalaksi. Näettekö? Jumala tuli osaksi teistä, lihaksi, että te Hänen armostaan voisitte tulla osaksi Hänestä, siinä kaikki, saadaksenne Iankaikkisen Elämän. Mikä kaunis kuva! Ja kuinka me rakastammekaan sitä!

⁵⁶⁴ Nyt:

...Jumala, tahtoen runsaammin...

Hänen ei tarvinnut, mutta Hän oli halukas tekemään sen.

⁵⁶⁵ Olen niin iloinen siitä, ettekö tekin, että meidän Jumalamme on halukas. Kuulkaahan, mitä jos Hän ei olisi pitkämielinen? Mitä on Hengen hedelmä? Rakkaus, ilo, usko, rauha, pitkämielisyys. Se on se osa Jumalasta, joka on teissä. Kärsivällisyys, kantaen toistenne taakkoja. Antaen anteeksi toisillenne, niin kuin Jumala Kristuksen tähden on anteeksiantanut teille. Jumalan Henki teissä tekee teidät sellaisiksi. Ja sitten, kun Jumala oli täällä maan päällä ja tuli teiksi, tuli synniksi, että Hän voisi ottaa teidän syntinne ja kantaa sen teidän puolestanne ja maksaa teidän syntienne rangaistuksen. Jumala on pitkämielinen, kärsien meidän taakkojamme.

⁶⁵² “Hänellä, joka kuulee Minun Sanani”, jota olen yrittänyt saarnata tänä aamuna, “ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, Jehovaan, on iankaikkinen Elämä; eikä hän ole tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.”

⁶⁵³ Oi, Iankaikkinen, siunaa heitä tänään, ja voikoon jokainen henkilö täällä tänään, joka ei ole Veren alla, joiden sielut eivät koskaan ole kääntyneet, voikoon se tapahtua juuri nyt, Herra. Sinä työskentelet salassa, se on kaikki Sinun, se on jätetty Sinulle. Minä rukoulen, että Sinä antaisit heille Iankaikkisen Elämän. Voikaamme me jonakin päivänä, siellä toisella rannalla, kun me yksi kerrallaan kuljemme laakson lävitse, voikaamme me tavata toisemme siellä, missä emme enää koskaan tule sanomaan “hyvästiä”.

*Ja jonakin päivänä me tulemme virralle ajan lopulla,
Kun viimeiset murheen ajatukset ovat poissa;
Siellä on joku odottava, joka on näyttävä meille tien,
Eikä minun tarvitse ylittää Jordania yksin.
Siellä tulee olemaan Yksi, joku odottamassa näyttääkseen minulle tien,
Eikä minun tarvitse ylittää Jordania....*

⁶⁵⁴ Kaikki, joilla on se toivo, kohottakaa nyt kätenne kohottaessanne päänne.

Minun ei tarvitse...

Vain palvokaa Häntä nyt, sanoma on ohitse. Ettekö olekin onnellisia? Jumala vannoi, että Hän tulisi kohtaamaan teidät siellä.

*Jeesus kuoli kaikki syntini sovittaakseen;
Kun pimeyden...*

Mitä te sanotte? Pistin on poissa.

*Hän on odottava minua
Minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin.*

Usein olen hylätty ja uupunut...

Vain palvokaa Häntä nyt.

Näyttää kuin ystäväni olisivat kaikki menneet.

Oletteko koskaan tulleet sille paikalle?

Mutta on yksi ajatus, joka lohduttaa minua...

Mikä oli tuo lupaus?

Sitä, siinä kaikki. Haluan sinun rukoilevan puolestani, että Jumala antaisi Sen minulle tänä aamuna.” Jumala siunatkoon sinua, veli. Olisiko vielä toinen? Sanokaa: “Jumala tee minut siksi, mitä Sinä haluat minun olevan. Minä haluan olla niin kuin Sinä haluat minun olevan. Minä olen hylännyt Sinun rakkautesi.” Jumala siunatkoon sinua, poikani.

⁶⁴⁹ Vain hetki nyt:

*Jos meillä valtameri olisi täynnä mustetta,
Ja taivas olisi pergamentiksi tehty;
Ja jokainen olki maan päällä sulkakynä,
Ja jokainen mies ammatiltaan kirjuri;
Kirjoittaa Jumalan rakkaudesta,
Ammenaisi valtameren tyhjäksi;
Tai voisiko kirjakäärö sisältää sitä kaikkea,
Vaikka olisi levitetty taivaasta taivaaseen.
Oi, Jumalan rakkaus, kuinka rikas ja puhdas!
Kuinka mittaamaton ja voimallinen!
Se on aina ja ikuisesti kestävä.
Pyhien ja enkelten laulu.*

⁶⁵⁰ Rakas Jumala, totisesti tuo runoilija, joka kirjoitti nuo sanat, oli aivan niin kuin muutkin Sinuun uskovista, etsien ja yrittäen löytää sanoja ilmaista sitä. Ja on kirjoitettuna Raamatussa: “Sen lisäksi, koska saarnaaja oli viisas, hän etsi ja asetti järjestykseen monia sanoja.” Oi, kuinka me haluaisimmekaan, että meillä olisi kieli ja sanavarasto, niin että voisimme selittää ihmisille, mitä se todella on, mutta sitä ei voisi löytää kuolevaisen huulilta. Koko Iankaikkisuus, on epävarmaa tuleeko se koskaan paljastamaan, kuinka Taivaan Jumala voi koskaan tulla maan päälle pelastamaan kurjat, kadotetut, viheliäiset syntiset.

⁶⁵¹ Minä rukouilen Sinua, Isä, että näiden muutamien katkonaisten sanojen kautta joku tänä aamuna olisi löytänyt rauhan ja tyydytyksen ja voimallisen lohdutuksen, ja on paennut löytääkseen pakopaikan. Ja voikoon heidän sielunsa ankkuroitua tuohon lupaukseen, jonka Jumala vannoi, että Hän nostaisi heidät ylös viimeisessä päivässä. Useita käsiä kohosi täällä tässä Tabernaakkelissa. Jumala, anna heille järkkymätön toivo, juuri nyt. Ankkuroikoot he Ikiaikojen Kalliota vasten. Ei väliä sillä, kuinka hurjasti meri vaahtoaa, ja kuinka heidän veneensä hyppelähtii, heillä on ankkuri: Jumalan lupaus. Siinä he pysyvät: “Jumala sanoi Sen, Hän ei voi valehdella.”

⁵⁶⁶ Ja sitten, Hän on hyvä Jumala. Jos te haluatte joitakin tiettyjä asioita omalla tavallanne, niin te tiedätte, että Jumala on niin hyvä, että tekee sen. Hän rakastaa tehdä teidät onnellisiksi. Hän haluaa... Hän on Rakkaus, ja Hänen suuri rakkautensa pakottaa Hänet jopa astumaan alas joskus antaakseen teille ne asiat, joita te haluatte.

⁵⁶⁷ Katsokaa Tuomasta, ylösnousemuksen jälkeen. Tuomas ei halunnut uskoa sitä. Oi, Tuomaalla on monia lapsia tänä päivänä. Mutta Tuomas sanoi: “Ei! Ei! Minulla täytyy olla joku todiste. Minun täytyy saada panna käteni Hänen kylkeensä, sormeni Hänen käsiinsä, ennen kuin uskon Sitä. Minä en välitä siitä, mitä te sanotte.” Näettekö, hän oli kokonaan poissa Kirjoituksen järjestyksestä, juuri silloin. Teidän oletetaan uskovan Se! Niinpä hän sanoi: “Minulla täytyy olla jonkun sorttinen todiste, todistamaan Se.”

⁵⁶⁸ Ja Jeesus ilmestyi hänelle. Hän on hyvä: “Tulehan nyt Tuomas, jos sitä haluat, niin ole hyvä. Voit saada sen.”

⁵⁶⁹ Sillä tavalla me olemme. Me sanomme: “Herra, minun täytyy puhua kielillä. Minun täytyy huutaa. Minun täytyy...”

⁵⁷⁰ “Oh, hyvä on, Minä annan sen sinulle.” Hän on hyvä.

⁵⁷¹ Niin hän työnsi kätensä Hänen kylkeensä ja sitten hän sanoi: “Minun Herrani ja minun Jumalani.”

⁵⁷² Hän sanoi: “No niin, Tuomas, sinä uskot koska olet nähnyt, mutta kuinka paljon suurempi onkaan heidän palkkansa, joilla ei ole mitään todistetta, ja kuitenkin uskovat Sen!” Siinä se on teille. Siihen meidän täytyy tulla. “Kuinka paljon suurempi onkaan heidän palkkionsa, jotka eivät ole nähneet mitään, mutta kuitenkin uskovat Sen!” Se on uskon teko, että me vastaanotamme Sen.

⁵⁷³ No niin, minä uskon merkkien seuraavan uskovia, mutta pankaamme ensimmäiset asiat ensimmäisiksi. Teillä voi olla merkit ilman Tätä. Paavali sanoi, että teillä voi olla. Hän sanoi: “Vaikka minä puhuisin kielillä niin kuin ihmiset tai Enkelit, en minä ole mitään. Minä voin siirtää vuoria uskollani, enkä minä ole mitään. Voin ymmärtää Raamatun sellaisella tavalla, että voin tuntea kaikki Jumalan salaisuudet, enkä minä ole mitään.” Näettekö, ne ovat Pyhän Hengen lahjoja, ilman Pyhää Henkeä.

⁵⁷⁴ Pyhä Henki on Jumala, ja Jumala on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, kärsivällisyys. Se on Jumalan Henki. Sitä Jumala nostaa ylös viimeisissä päivissä, tuon Hengen kautta.

⁵⁷⁵ Nyt:

Joten Jumala, tahtoen runsaammin osoittaa lupauksen perillisille...

Ketkä ovat perilliset? “Me ollen kuolleita Kristuksessa, otamme yllemme Abrahamin Siemenen ja olemme perillisiä.” Oh, imeytykö se sisälle? Me olemme Jumalan Valtakunnan perillisiä vannotun lupauksen kautta! Jumalan ei olisi tarvinnut vanhoa, Hänen Sanansa on täydellinen. Mutta Hän myös vannoi, itsensä kautta, koska ei ole olemassa mitään suurempaa.

⁵⁷⁶ Kuunnelkaa, kun luemme eteenpäin hetken:

...lupauksen perillisille neuvonsa muuttumattomuuden, vahvisti sen valalla.

⁵⁷⁷ “Muuttumattomuuden”, että se on muuttumaton. Jumala ei voi muuttua, Hänen täytyy pysyä samana. Ja, jos Jumala joskus paransi yhden henkilön, ei Hän voi muuttaa asennettaan. Jos Jumala antoi anteeksi yhdelle syntiselle, yhdelle prostituoidulle, Hän ei voi koskaan muuttaa asennettaan. Se on muuttumaton. Jumalan Sanan muuttumattomuus. Jos Jumala sanoi yhdessä paikassa: “Minä olen Herra, joka parannan kaikki sinun sairautesi”, täytyy Hänen pysyä Sen kanssa, sillä Hän on ääretön, Hän tiesi lopun alusta.

⁵⁷⁸ No niin, minä voin sanoa: “Minä tulen tekemään tämän”, ja Raamattu sanoo, että meidän tulisi sanoa: “Jos Herra tahtoo”, koska olen kuolevainen, enkä tiedä asiaa. Joskus minun täytyy ottaa sanani takaisin, mutta Jumala ei voi ottaa Sanaansa takaisin. Hän on Jumala!

⁵⁷⁹ Ja Hän vain pyysi yhtä asiaa: “Jos sinä voit uskoa!” Oi! “Jos voit uskoa, kaikki asiat ovat mahdollisia. Jos sinä voit uskoa.” Se on kaikki, mitä teidän tulee tehdä... Jos te vain voitte! Siinä onkin kysymys. Mutta se ei pane Jumalan Sanaa kyseenalaiseksi. Hänen muuttumattomuutensa vuoksi, Hän ei voi muuttua. Kuinka ihmeellistä!

⁵⁸⁰ Kuunnelkaa nyt, kun luemme eteenpäin:

*Alas kirkkaudestansa, ikuisesti elävä kertomus,
Minun Jumalani ja Pelastajani tuli, ja Jeesus oli Hänen Nimensä.
Syntyneenä seimessä, omillensa vieraana,
Murheen kyynelten ja tuskan Jumala.
Oi, kuinka minä rakastan Häntä! Kuinka minä palvon Häntä!
Hengitykseni, auringonpaisteeni, kaikkeni kaikessa!*

⁶⁴⁵ Oi, Jumala! Kuinka Hän voi tehdä sen? Miehet ovat yrittäneet kirjoittaa sitä. Yksi sanoi:

*Jos meillä valtameri olisi täynnä mustetta,
Ja jokainen olki maan päällä olisi sulkakynä;
Kaikki taivaat olisivat pergamentiksi tehdyt,
Ja jokainen mies ammatiltaan kirjuri;
Kirjoittaa Jumalan rakkaudesta.*

Kuinka tuo suuri Taivaan Jumala tuli lihaksi ja otti pois syntini!

*Kirjoittaa Jumalan rakkaudesta,
Ammентаisi valtameren kuivaksi;
Eikä kirjakäärö voisi sisältää sitä kaikkea,
Vaikka olisi levitetty taivaasta taivaaseen.*

⁶⁴⁶ Ja antaakseen tämän pelastuksen perillisille varman toivon, Hän vannoi itsensä kautta, että Hän nostaisi meidät ylös viimeisessä päivässä ja antaisi meille Iankaikkisen Elämän: “Eikä kukaan voi poimia heitä Minun kädestäni.” Aamen!

Rukoilkaamme:

⁶⁴⁷ Oletteko syyllistyneet halveksimaan Hänen rakkauttaan? Oletteko väitelleet Hänen siunattua Olemustaan, tätä suurta Yhtä, joka teki teidät siksi, mitä te olette? Ja täällä te nyt olette tänä aamuna, näin pitkällä elämässänne, ja se antaa teille tilaisuuden. Haluatteko jatkaa elämistä? On vain yksi tapa elää: uskoa Herraan Jeesusukseen. Jos te sydämestänne uskotte, että Hän on Jumalan Poika, ja vastaanotatte Hänet pelastajanne, ja uskotte, että Jumala nosti Hänet ylös meidän vanhurskauttamisemme, jos te haluatte vastaanottaa sen siltä perustalta, on se teidän nyt.

⁶⁴⁸ Kohottaisitteko kätenne? Joku katumaton sielu, joka haluaisi katua tänä aamuna ja sanoa: “Muista minua, veli, saarnaaja, mennessämme rukoukseen. Minä myös olen epäonnistunut. Olen liittynyt kirkkoon, mutta minulla ei koskaan ole ollut sitä, mistä sinä puhut. En ole koskaan syntynyt tuosta Hengestä, veli Branham. Minulla yksinkertaisesti ei ole

esikuvana. Tietenkin Hän oli. Mutta Hänen täytyi tulla naisen kautta, samoin kuin te tulette naisen kautta, ja Hänen täytyi tulla teidän tavallanne, voidakseen tuoda teidät takaisin Hänelle. Halleluja!

*Hämmästyttävä armo! kuinka suloiselta se kuulostaa,
Joka pelasti kurjan, sokean ja viheliäisen niin kuin minä!
Minä kerran olin kadotettu, mutta nyt olen löytynyt, (Hänen armostaan)
Olin sokea, mutta nyt minä näen.*

⁶⁴⁰ Minä ymmärrän, mitä Hänen täytyi tehdä. Jumala tuli minuksi, että minä armosta voisin tulla Häneksi. Hän on ottanut minun syntini, jotta Hänen vanhurskautensa kautta minulla voisi olla iankaikkinen Elämä. Minä en voinut itse valita, minun luontoni oli syntinen, minulla ei ollut mitään tekemistä sen kanssa. Olin maailmasta syntynyt, muodostunut vääryydessä ja tullut maailmaan puhuen valheita. Ilman minkäänlaista mahdollisuutta, ei mitään, ei edes halua.

⁶⁴¹ Voitteko te sanoa sialle, että hän on väärässä syödessään läiskytellen? Katsokaa tuleeko hän kuuntelemaan teitä! Sanokaapa varikselle, että hän on väärässä, syödessään kuollutta raatoa, ja katsokaa, mitä hän tulee sanomaan teille. Jos se voisi puhua, se sanoisi: "Pidä huoli omista asioistasi." Varmasti.

⁶⁴² Mutta, oi, Jumalan armo muutti tämän luonteeni ja antoi minulle tilaisuuden kiihkeästi haluta ja janota. "Sinun rakkautesi, hyvytesi, se on minulle parempi kuin elämä. Oi, Jumala, minun sydämeni kaipaa Sinua."

⁶⁴³ Daavid sanoi: "Niin kuin peura läähättää vesipuroille, niin minun sieluni janoaa Sinua, oi, Jumala."

⁶⁴⁴ Jumala antoi ihmiselle janon palvoa Häntä, rakastaa ja tavoitella Häntä. Mutta mies on vääristellyt sen, Perkeleen mukaan, ja menee ja himoitsee naisia ja nautintoja ja maailman asioita, yrittäen maailman asioilla tyydyttää sitä pyhää janoa, jonka Jumala on pannut häneen. Mutta veli, kun tuo vesisäiliö kaikkine eliöineen on puhdistettu ja sterilisoitu, ja puhdas Jumalan Sana on pantu sinne, ei synty voi koskaan koskettaa Sitä, Aamen!

*Oi kuinka minä rakastan Häntä, kuinka minä palvon Häntä!
Minun elämäni, auringonpaisteeni, kaikkeni kaikessa!
Suuri Luoja tuli Pelastajakseni,
Ja koko Jumalan täyteys asui Hänessä.*

Että kahden muuttumattoman asian mukaan, joissa oli mahdotonta Jumalan valehdella...

Mahdoton, mahdottomuus, muuttumattomuus, ne ovat käytännöllisesti katsoen sama sana: ei voi liikkua, ei voi muuttua, Sen täytyy pysyä samana ikuisesti. Ei voida muuttaa: muuttumattomuus ja mahdottomuus.

Että kahden muuttumattoman asian mukaan, joissa oli mahdotonta Jumalan valehdella...

Onko meillä kaksi asiaa? Kyllä! Ensiksikin, Hänen Sanansa sanoi, että Hän tulisi tekemään sen. Ja toinen oli Hänen vannomansa vala siitä, että Hän tekisi sen.

⁵⁸¹ Oi! Minkä tyyppisiä ihmisiä meidän pitäisi olla? Miksi meidän pitäisi olla heiteltävänä ja juosta ympäri ja ottaa maailman asioita ja toimia niin kuin tämän vuoden 1957 malliset virtaviivaiset kristityt? Me haluamme olla vanhanaikaisia, ja ottaa Jumalaa Hänen Sanastaan, ja kutsua niitä asioita, joita ei ole, niin kuin ne olisivat: "Jos Jumala on sanonut niin, Se selvittää sen!"

⁵⁸² Abraham, jolle lupaus annettiin, hänelle ja hänen Siemenellensä, hän kutsui niitä asioita, joita ei ollut, niin kuin ne olisivat, sillä Se oli Jumalan lupaus ja hän tiesi, ettei Jumala voinut valehdella. Jumala lupasi hänelle, ja hän uskoi Sen. Ja vuosien vierieessä, luonnollisesta silmästä näytti kuin tuo lupaus olisi tullut etäisemmäksi, mutta Abrahamille Se tuli läheisemmäksi.

⁵⁸³ Sen sijaan, että olette heikko ja sanotte: "Hyvä on, ehkä ei sellaista asiaa olekaan kuin jumalallinen parantaminen. Ehkä ymmärsin sen väärin. Ehkä sellaista asiaa ei olekaan. Ehkä olen ollut väärässä kaikissa käsitteissäni." Silloin se osoittaa yhden asian: te ette ole uudestisyntyneet.

⁵⁸⁴ "Sillä se on mahdotonta..." Me kävimme sen lävitse viime sunnuntaina, tämän luvun alussa, kuinka "on mahdotonta ihmisen, joka kerran on maistanut taivaallisia lahjoja ja asioita, jälleen langettuaan, uudistaa itseään katumukseen", ehdottomasti, täysin mahdotonta. "Sillä hän, joka on syntynyt Jumalasta, ei tee, eikä kykene tekemään syntiä. Sillä Jumalan Siemen pysyy hänessä, eikä hän voi tehdä syntiä", ja

Jumalan Siemen on Jumalan Sana. “Usko tulee kuulemisen kautta, kuulemalla Sanan. “Uhri annettiin, se on kaikki ohitse!”

⁵⁸⁵ No niin, jos te teette väärin, on Jumala paneva teidät maksamaan siitä. Mutta, jos te teette väärin, te ette tee sitä tahallanne. Uskoisin, että se on 10. luvun 26. jae: “Sillä, jos me teemme syntiä tahallamme, sen jälkeen, kun olemme saaneet tiedon Totuudesta.” Mutta, kun te olette kerran uudestisyntyneet, silloin teillä on Totuus, ei vain tietoa Siitä, vaan te olette vastaanottaneet Totuuden, ja Se on tullut todellisuudeksi, ja te olette Jumalan lapsi ikuisiksi ajoiksi. Jumala vannoi, että Hän tulisi tekemään sen!

⁵⁸⁶ Jeesus sanoi: “Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on iankaikkinen Elämä, ja Minä nostan hänet ylös viimeisenä päivänä; hän ei ole koskaan tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Nyt sen kaltaisella valalla... Jumala tahtoi, että me vastaanottaissimme Sen.

⁵⁸⁷ Tarkatkaa nyt mitä hän sanoo täällä, Paavali puhuen Seurakunnalle:

...mahdotonta Jumalan valehdella, meillä voisi olla voimallinen lohdutus,...

Ei niin, että sanomme: “Jos baptistit eivät kohtele minua oikein, minä liityn metodisteihin.” Näettekö?

...meillä voisi olla voimallinen lohdutus, meille, jotka olemme paenneet saadaksemme pakopaikan ottamalla kiinni toivosta, joka on asetettu eteemme.

⁵⁸⁸ Nyt sitten, lukekaamme loppu:

Joka toivo meillä on niin kuin sielun ankkuri...

Tuo toivo, (Jumalan vannoma vala), varma ja järkkymätön, ja, joka ulottuu tuon esiripun sisäpuolelle.

⁵⁸⁹ Puhukaamme hetken tuosta “esiripusta”. Me emme saaneet sitä riittävän hyvin selväksi viime sunnuntaina.

⁵⁹⁰ “Esiripun sisällä!” Tuo esirippu on liha. Tuo verho on se, joka estää meidät näkemästä Jumalaa kasvoista kasvoihin tässä seurakunnassa. Tuo esirippu on se, joka estää meitä näkemästä Enkeleitä paikoillaan tänä aamuna, istuinten vierellä. Tuo verho estää meitä näkemästä. Me olemme kätöksä verhon takana, ja tuo verho on liha. Me olemme

sisäpuolella oli ankkuri pitämässä kiinni tuosta lupauksesta, Ei koska hänellä oli joitakin aistimuksia, vaan Jumala oli antanut hänelle lupauksen. Ja kun hän tuli kosketukseen tuon suuren magneetin kanssa, hän tiesi, että Se oli tuossa lihassa.

⁶³⁶ Hän käveli sinne ulos Abrahamin kanssa pienen matkaa. Hän sanoi Abrahamille: “Salaisinko Minä näitä asioita Abrahamilta, koska onhan hän maailman perillinen; sitä Minä en tee. Niinpä, Abraham, kerron sinulle, mitä olen matkalla tekemään”, me tulemme ottamaan sen huomenillalla, “siellä alhaalla Sodomassa.” Ja mitä he kaikki tulisivat tekemään. Ja niin pian, kun Hän oli siunannut Abrahamin, häipyi Hän takaisin avaruuteen. Tuo mies, joka seisoi siellä, ja jolla oli tomua vaatteissaan, mies eikä vain sitä, vaan Hän söi Abrahamin tappaman vasikan lihaa, ja joi lehmän maitoa, ja söi leipää, jolle oli levitetty voita. Täsmälleen. Ja sitten Hän muuttui takaisin jälleen theophanyksi.

⁶³⁷ Mitä se oli? Miksi Hän ei ottanut sitä silloin? Hän ei vielä ollut syntynyt niin kuin te ja minä, mutta Hänen täytyi syntyä lihaan, niin että Hän voisi pitää sen pistimen. Se oli luotu ruumis. Se oli ruumis, jota varten Hän vain oli ottanut kalsiumia ja kaliumkarbonaattia maasta ja [Veli Branham puhaltua.] ja astui siihen. Se oli sama asia kuin Melkisedek oli. Hän astui häneen, tuohon ruumiiseen, voidakseen kävellä Abrahamin eteen verhottuna, itsensä luomassa verhossa; ei naisesta luodussa verhossa, naisen kohdun kautta, mutta Hän loi tämän ja astui siihen ja puhui Melkisedekinä.

⁶³⁸ Kuka on tämä Melkisedek?

Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas (joka on Jerusalem), kaikkein korkeimman Jumalan pappi, joka kohtasi Abrahamin hänen palatessaan kuninkaiden teurastuksesta, ja siunasi hänet;

Jolle myös Abraham antoi kymmenennen osan kaikesta; ensiksi ollen tulkinnan mukaan vanhurskauden Kuningas, ja sen jälkeen myös Saalemin Kuningas, joka on, rauhan Kuningas; (tuo suuri Rakkaus, tuo suuri Henki alussa)

Ilman isää, ilman äitiä, ilman polveutumista, jolla ei ole päivien alkua, eikä elämän loppua;

⁶³⁹ Kuka se oli? Hän ei koskaan ollut syntynyt, Hän ei koskaan tule kuolemaan. Kuka se on? Se oli Jumala, varmasti oli, Herran Jeesuksen

alkua eikä loppua. Hän oli, iäti. Siitä lähti tämä valonsäde, ja se oli rakkauden säde, sateenkaaren pääväri, punainen. Seuraavaksi seurasi sininen, uskollisuuden väri. Sitten seurasivat muut värit, nuo seitsemän täydellistä väriä, jotka ovat Jumalan seitsemän henkeä, jotka lähtivät tuosta suuresta Lähteestä, tai tuosta suuresta Timantista, josta Jeesus puhui. Tuo suuri Timantti, joka on hiottu, heijastaa näitä värejä. Jumala oli tehty lihaksi, ja asui keskuudessamme, että Hän voisi heijastaa keskuudessamme hyvyttään ja laupeuttaan, lahjoin ja merkein ja ihmein. Tuo koko suuri sateenkaari oli tehty miehen kuvan kaltaiseksi, theophanyksi. Kuitenkaan Hän ei ollut mies, Hänellä ei vielä ollut lihaa, Hän oli theophany.

⁶²⁹ Mooses sanoi: “Minä haluan nähdä Sinut”, ja Jumala kätki hänet kallion halkeanaan.

⁶³⁰ Ja kun Hän kulki ohitse, Hän käänsi selkensä ja Mooses sanoi: “Se näytti miehen selältä.”

⁶³¹ Sitten mitä tapahtui? Yhtenä päivänä Abrahamin ollessa istumassa teltassaan... Me tulemme siihen tänä iltana. Kun Abraham oli istumassa teltassaan, tuli Jumala hänen luokseen lihan ruumiissa.

⁶³² “Mutta”, te sanotte, “veli Branham, hän oli...” Me tulemme näkemään, kuinka Hän kohtasi Abrahamin sitä ennen Melkisedekin muodossa; lihan ruumiissa, joka oli Jumala. Varmasti oli, Hän oli Jumala lihassa.

⁶³³ Te sanotte: “Silloin, veli Branham, miksi Hän olisi tullut uudestaan syntymällä?” Hän ei silloin ollut syntynyt, se oli vain luotu ruumis, jossa Hän asui.

⁶³⁴ Melkisedek oli Saalemin Kuningas, joka on Jerusalemin Kuningas, joka on rauhan Kuningas, jolla ei ollut isää eikä äitiä, ei päivien alkua, eikä elämän loppua. Jeesuksella oli sekä isä että äiti, ja Hänellä oli päivien alku ja elämän loppu. Mutta Hänet oli tehty Melkisedekin järjestyksen mukaan, jolla ei ollut päivien alkua eikä elämän loppua.

⁶³⁵ Melkisedek oli Jumala itse. Melkisedek oli Jehova Jumala, sama, joka tuli Abrahamin luo vuosia myöhemmin hänen istuessaan telttansa edessä. Hänen selkensä oli käännettynä telttaan päin ja Hän sanoi: “Miksi Saara nauroi?” Kyllä. Hän se oli, joka seisoi siellä katsellen kohden Sodomaa. Abraham tunsikin Hänet, koska hänen esirippunsa

Jumalan poikia ja tyttäriä, me olemme Jumalan Läsnaolossa: “Jumalan Enkelit leiriytyvät niiden ympärille, jotka pelkäävät Häntä.” Me olemme Jumalan Läsnaolossa koko ajan: “Minä en koskaan jätä sinua, enkä hylkää sinua. Minä tulen olemaan kanssasi aina, jopa maailman loppuun asti.” Mutta tuo verho on liha, ja se on se, mikä pitää meidät ulkona Hänen Läsnaolostansa. Mutta sielussamme, Hengen kautta, me uskomme mukaan tiedämme, että Hän vartioi meitä. Hän on seisomassa vierellämme. Hän on täällä nyt!

⁵⁹¹ Alhaalla Dootanissa, tuo vanha profeetta oli armeijan ympäröimänä, yhtenä aamuna. Hänen palvelijansa meni ulos ja sanoi: “Oi, isä, koko seutu on vieraiden saartama.”

⁵⁹² Ja Elia nousi ylös ja sanoi: “Mutta poikani, meidän kanssamme on enemmän kuin siellä heidän kanssaan.”

⁵⁹³ Poika räpytteli silmiään ja katseli ympärilleen, hän ei voinut nähdä mitään.

⁵⁹⁴ Elia sanoi: “Jumala, haluaisin, että avaisit hänen silmänsä, ota pois tuo verho.” Ja esiripun tipahdettua pois hänen silmiltään, oli tuon vanhan profeetan ympärillä tulisia vaunuja, ja vuoret olivat tulussa Enkeleistä ja vaunuista. Siinä se on teille.

⁵⁹⁵ Ooohhh! Silloin Gehasi saattoi sanoa: “Nyt minä ymmärrän.” Näettekö, esirippu tipahti pois. Se estää meitä näkemästä.

⁵⁹⁶ Tässä se on, se on tuo verho, joka estää meitä elämästä sillä tavalla kuin meidän pitäisi! Se on tuo esirippu, joka estää meitä tekemästä niitä asioita, joita me todella haluaisimme tehdä. Ja Jumala tuli verhottuna lihalla, ja tuo esirippu revittiin kahtia. Ja Jumala tuli Jumalaksi jälleen, ja Hän nosti ylös tuon verhon, jossa Hän oli ollut kätkeytyneenä. Se tapahtui Herran Jeesuksen ylösnousemuksessa, todistukseksi meille, että tämä verho, joka nyt kätkee meidät... Uskon kautta me vastaanotamme ja uskomme Sen. Ja, kun tämä esirippu on revitty kahtia, tulen menemään Hänen Läsnaoloonsa tämän varmuuden kanssa, tietäen, että “tunnen Hänet Hänen ylösnousemuksensa voimassa”. Herran Jeesuksen tulemuksessa tämä verho tulee jälleen nostetuksi ylös, niin täydellisellä tavalla, että tulen kävelemään ja keskustelemaan Hänen kanssaan Pelastajanani ja Jumalanani, kun Hän ottaa Daavidin valtaistuimen. Ja me tulemme elämään ikuisesti tässä verhossa, sen jälkeen, kun se on täydellistetty, mutta tässä verhossa, jossa nyt olemme, on synty

itsessänsä. Älkää ajatelko saavanne tuota täydellistä kirkastettua ruumista tässä maassa. Tämän ruumiin täytyy kuolla, samoin kuin teidän sielunnekin täytyy kuolla, syntyäkseen uudestaan. Täydellisyydessä...

⁵⁹⁷ Erilaisten ruokien syöminen ja määrättyjen asioiden tekeminen ruumiin täydellistytämiseksi, niin teillä ei tule koskaan sitä olemaan. Ja teidän täytyy lakata tekemästä tätä, ja tehdä tämä, ja tehdä näin, ja tehdä näin. Se on laki. Se on lakiperäistä. Me emme usko laillisiin pelastuksen muotoihin. Me uskomme, että armosta me olemme pelastetut. Ettekä se ole te, joka tekee sen. Teillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa, se on Jumalan valinta, joka tekee sen. "Kukaan ei voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni häntä vedä." Kyllä. Ja kaikki, mitä Jeesus tuli tekemään, oli ottaa nämä, jotka Isä oli ennalta tuntenut ja ennalta määrännyt heidät ennen maailman perustamista, tulemaan Jumalan pojiksi ja tyttäreiksi. Aamen. "Ei hän, joka juoksee, tai hän, joka tahtoo, vaan Jumala, joka osoittaa laupeutta." Se on Jumala, joka tekee sen! Teillä ei ole mitään kerskattavaa. Te ette ole tehneet yhtään mitään; Jumala, armosta, pelasti teidät; ette te itse; jos voitte tehdä sen, silloin teillä on, mistä kerskua. Mutta teillä ei ole mitään kerskattavaa. Kaikki ylistys kuuluu Hänelle. Se on Hän. Sitten Hän on antanut teille tämän varman toivon, vannon valalla, että on mahdotonta Hänen lastensa koskaan tulla kadotetuiksi.

⁵⁹⁸ He kyllä saavat selkäsaunan väärin tekemisestä; sen te saatte, te nitätte mitä kylvätte. Älkää nyt luulko voivanne mennä, ja tehdä syntiä, ja selviytyä siitä ilman mitään. Jos te teette niin, siinä mielessä, osoittaa se, että te ette koskaan ole syntyneet uudestaan. Tajuatteko sen? Jos teissä itsessänne on yhä halu tehdä väärin, silloin te olette yhä väärässä. Näettekö? Sillä Hän on täydellistytännyt ikuisiksi ajoiksi ne jotka... Ja nuo eläimet, joita Vanhan Testamentin lain alla jatkuvasti vuosittain uhrattiin, eivät koskaan voineet ottaa pois syntiä. Mutta kun me laskemme kätemme Hänen päänsä päälle, ja tunnustamme syntimme ja olemme syntyneet uudestaan Jumalan Hengestä, ei meillä enää ole halua syntiin. Synti on jättänyt teidät, se on poissa aina ja Iankaikkisesti.

⁵⁹⁹ Te tulette tekemään virheitä, te tulette lankeamaan, te tulette tahallanne tekemään väärin, te tulette menemään ja tekemään joitakin asioita: mutta se ei merkitse, että te olette kadotettu. vaan se merkitsee, että te tulette saamaan oikaisua.

⁶²⁴ Edelläjuoksija. Panitteko koskaan merkille, kuinka vanhoina Lännen päivinä, heillä monta kertaa oli edelläjuoksija, tunnustelija? Kun vankkurikaravaani oli kuolemassa veden puutteeseen, juoksi tunnustelija edellä, ja nähdessään intiaaneja hän ohitti ne, ja löydettyään vesilähteen hän ryntäsi takaisin kertomaan vankkurikaravaanin johtajalle: "Kiirehtikää hevosia, olkoon jokainen rohkealla mielellä, sillä aivan tuon vuoren takana on suuri vesilähde." Hän oli edelläjuoksija.

⁶²⁵ Ja tässä, tuo Edelläjuoksija... Ihminen oli kerran Perkeleen pikatulen kohteena, mutta Joku valtasi konekivääri pesäkkeen. Se oli Jeesus, Edelläjuoksija on mennyt edellänne. Ja Saatana seisoi siellä konekiväärin kanssa, pitäen meitä matalana, ainaisessa kahleessa ja kuoleman pelossa, hän oli vartioimassa tuota Lähdetä; varmasti hän oli, se oli annettu hänen tehtäväkseen, koska me olimme tehneet syntiä ja meidät oli ajettu pois Sen luota. Mutta Edelläjuoksija, Kristus, tuli ja valtasi tuon pesäkkeen.

⁶²⁶ Oletteko kuulleet tuota vanhaa laulua *Pitäkää, linnake, sillä minä olen tulossa?* Ei mitään linnakkeen pitämistä. Vallatkaamme se. Me emme halua enää pitää sitä pidempään. Kristus on vallannut linnakkeen! Halleluja! Ovi on avattu. Siellä on Lähde avattu Jumalan huoneessa, Daavidin kaupungissa, puhdistuaksenne epäpuhtaudesta. Meidän Edelläjuoksijamme on jo mennyt sisälle puolestamme.

⁶²⁷ Tuo Edelläjuoksija, Hän sanoo meille: "Siellä on paikka, aivan toisella puolella, jossa te ette enää koskaan vanhene." Missä ei enää ole mitään ryppyjä, missä teidän ei enää tarvitse käyttää Max Factoria tekemään teitä sievän näköiseksi aviomiehellenne. Edelläjuoksija on mennyt edeltä. Siellä te ette koskaan tule vanhaksi, uupuneeksi ja vapisevaksi. Siellä on paikka, jossa te ette koskaan tule olemaan sairaita. Jossa teidän hampaanne eivät koskaan vaihdu tekohampaisiin. Halleluja! Oi siunattu olkoon Hänen Nimensä! Hän astui sisälle, ja kuolematomina me jonakin päivänä olemme seisova Hänen kaltaisuudessaan siellä toisella puolella, jättääksemme loistossa jälkeen tähdet ja auringon. Varmasti, Edelläjuoksija on mennyt edellämme.

Jonne edelläjuoksija on meidän puolestamme mennyt, Jeesus, tehtynä yli papiksi ikuisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan.

⁶²⁸ Tämä suuri Edelläjuoksija on mennyt edellämme, valmistaen tien. Hän tuli tuosta suuresta Jumalan sateenkaaren lähteestä, jolla ei ollut

⁶¹⁵ Minulla ei nyt ole mitään vakuutusta vastaan. Mutta jotkut ihmiset vain...

⁶¹⁶ Vaimoni katsoi minua oudosti, sanoen: “Onko sinulla vakuutus?”

⁶¹⁷ Minä sanoin: “Varmasti.” No niin, hän ei tiennyt siitä mitään.

⁶¹⁸ Tämä mies sanoi: “Hyvä on Billy, minkä kaltainen vakuutus sinulla on?”

⁶¹⁹ Minä sanoin;

*Siunattu vakuutus, Jeesus on mun!
Oi mikä ensimaku jumalallisesta kirkkaudesta!
Pelastuksen perillinen, Jumalan ostama,
Hänen Hengestään syntynyt, pesty Hänen Veressänsä.*

⁶²⁰ Hän sanoi: “Se on hienoa, Billy, mutta sillä ei saada sinua haudatuksi.”

⁶²¹ Minä sanoin: “Se tulee ottamaan minut pois haudasta, ja se on pääasia.” Minä en ole huolissani hautaan pääsemisestä, vaan sieltä pois pääsemisestä.

⁶²² Ja koska minulla on vakuutus, Iankaikkisuuden Jumalan vannoma, että Hän tulee nostamaan minut jälleen ylös Hänen Poikansa kaltaisuudessa viimeisenä päivänä, minä vaellan rohkeasti ja minulla on lohdutus ja sielun ankkuri, niin että ollessani tässä verhossa, siellä jossakin on tuo Jokin näkymätön, joka on ankkuroinut minut Ikiaikojen Kalliota vasten. Vesien kuohuessa ympärillä, se ei merkitse mitään. Kuolema, vaarat, eikä mikään muukaan voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta. Minun ankkurini kestää esiripun sisäpuolella! Antaa tulvien tulla, antaa veneen heittelehtiä, antaa jumalankieltäjien tulla, uudestisyntyneellä uskovalla on ankkuri. Te ette vielä voi nähdä tämän esiripun lävitse. Mutta tiedän ankkurini pitävän, koska se on kiinnitettynä Ikiaikojen Kallioon, joka on valalla vahvistettu lupaus, että Hän tulee nostamaan minut ylös viimeisenä päivänä

⁶²³ Ei ihme, että te voitte katsoa kuolemaa kasvoihin ja sanoa: “Missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Mutta kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.” Me olemme Edelläjuoksijassa. Oi, me emme pääse opetukseemme. Meillä oli Edelläjuoksija meidän puolestamme.

⁶⁰⁰ Minun pieni poikani, monta kertaa... Minun lapseni tekevät asioita, samoin kuin teidänkin lapsenne, joiden he tietävät olevan vastoin teidän sääntöjänne. Ja he tietävät, mitä odottaa, kun he tekevät sen: he tulevat saamaan selkäsaunan siitä, joskus oikein hyvinkin. Mutta hän on yhä teidän lapsenne! Tietenkin!

⁶⁰¹ On mahdotonta hänen, joka kerran on syntynyt Iankaikkiseen Elämään, koskaan tulla uudelleen kadotetuksi. Jumala ei tee niin. “Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä, eikä ole koskaan tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään. Ja Minä nostan hänet ylös viimeisissä päivissä.” Se on Jumalan lupaus.

⁶⁰² Jos te nyt menette ja sanotte. “Oh, hyvä on, silloinhan voin tehdä aivan niin kuin haluan...” Minä teen aina sitä, mitä haluan tehdä. Mutta, jos te olette kristitty, te ette halua tehdä mitään, mikä on väärin, koska itse tuo perustus, itse Elämä, on teissä. Jos te haluatte tehdä väärin, se osoittaa sisimmässänne olevan väärän asian. Kuinka voisi karvasta ja makeaa vettä tulla samasta lähteestä?

⁶⁰³ Niinpä, jos te olette kokonaan sekaisin jonkin kaltaisella mielenliikutuksella tai jollakin tarunomaisella asialla, tai jollakin aistimuksella, niin unohtakaa se! Menkää takaisin alttarille ja sanokaa: “Jumala, ota minun vanha syntinen elämäni pois ja pane minut siihen tilaan, että koko minun haluni on...”

“Hän, joka on Jumalasta syntynyt ei tee syntiä.” Oikein, hänellä ei ole halua tehdä niin.

⁶⁰⁴ Tietenkin Perkele on saava hänet ansaan siellä ja täällä, mutta ei tahallisesti. Raamattu sanoo niin. Katsokaahan, Perkele tulee pyydystämään häntä ansaan aika ajoin. Varmasti tulee. Hän yritti saada ansaan meidän Herraamme Jeesusta. Hän teki niin Moosekselle, ja saikin hänet. Hän teki niin Pietarille ja sai hänet. Hän teki monille... Pietari jopa kielsi Hänet, mutta sitten hän meni ja itki katkerasti, sillä hänen sisimmässään oli jotakin.

⁶⁰⁵ Kun kyyhkynen lähetettiin ulos arkista... Kun varis lähti ulos, se raakkui ympärillä. Sen ollessa arkissa kaikki oli hyvin, mutta kun se meni ulos, sen luonne oli erilainen. Se voi syödä kaikkia kuolleita raatoja mitä vain halusi ja oli tyytyväinen. Miksi? Se oli alusta alkaen varis, se oli raadonsyöjä, mihinkään kelpaamaton. Se oli tekopyhä ja

istui orrella kyyhkysen kanssa, ollen aivan yhtä suuri kuin kyyhkynenkin. Se voi lentää minne tahansa kyyhkynenkin voi lentää. Mutta se voi syödä hyvää ruokaa aivan niin kuin kyyhkynenkin, ja sitten se voi syödä mädännyttä ruokaa, mitä kyyhkynen ei voinut syödä. Sillä kyyhkynen on erilainen lintu, se on rakenteeltaan erilainen, se on kyyhkynen. Eikä kyyhkynen voi sulattaa mädännyttä ruokaa, koska, sillä ei ole mitään sappea.

⁶⁰⁶ Ja ihminen, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, tulee Jumalan kyyhkyseksi, luonteeltaan ja rakenteeltaan. Kyllä. Jos te panette kyyhkysen hengen varikseen, ei se enää koskaan istu kuolleella raadolla. Jos se sattuu erehdyksessä laskeutumaan sellaiselle, se on varmasti lähtevä pois nopeasti, se ei voisi sietää sitä. Ja mies, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, ei ole suvaitsevainen. Hän voi pysähtyä joskus johonkin kapakkaan, mutta hän on lähtevä sieltä ulos nopeasti. Joku nainen voi houkutella häntä, saada hänet kääntymään ympäri, mutta hän on kääntävä päänsä uudestaan. Hän lähtee sieltä, pois nopeasti. Miksi? Hän on kyyhkynen. Oikein. Te ette voi petkuttaa häntä, sillä hän tietää! “Minun lampaani tuntevat Minun Ääneni, ja vierasta ne eivät tule seuraamaan.” Hän on alusta alkaen kyyhkynen. Siitä minä puhun, tuosta todellisesta jostakin, joka on ankkuroituna siellä sisimmässä.

⁶⁰⁷ Tarkatkaa nyt, Jumala vannoi:

Joka toivo meillä on niin kuin sielun ankkuri, varma ja järkkymätön, joka meni sisälle siihen mikä on verho.

⁶⁰⁸ “Tuo esirippu [verho].” Jumala tuli alas verhottuna lihassa. Tekemään mitä? Näyttämään itsensä. Hänen täytyi kätkeytyä, koska me emme voineet nähdä Häntä. Ja Hän oli kätöksessä verhon takana. Ja tuo verho oli kuka? Jeesus. “En se ole Minä, joka tekee tekoja, vaan Minun Isäni”, sanoi Jeesus. “Minun Isäni asuu Minussa. Minun Isäni tekee työtä, ja Minä myös työskentelen.” Tässä Hän on verhottuna, vaeltaen lihassa, Jumala Immanuel, Jumala kanssamme. “Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman itsensä kanssa.” Tässä Hän on kävelemässä ympäriinsä.

⁶⁰⁹ Hän tuli alas ja suoritti sovituksen, niin että Hänen kuolemansa uhrin kautta synnin hinta maksettiin, jotta Hän voisi tulla takaisin ja asua meissä. Sitten se usko, joka meillä on, on verhottuna, henkilössä, ja sen vuoksi me emme katso asioita, joita meillä on tässä verhossa. Tämä

verho on koulutettu ja se tekee ja puhuu asioita. Se on tieteellinen asia. Mutta Elävän Jumalan Henki, joka siellä asuu, kutsuu niitä asioita, joita ei ole, niin kuin ne olisivat, jos Jumala on sanonut niin. Siinä on teidän esirippunne. Me olemme verhon sisällä.

⁶¹⁰ No niin, jonakin päivänä Hän tulee nostamaan tämän verhon ylös, ei syntyneenä naisesta, miehen ja naisen sukupuolisen halun kautta, vaan Jumalan tahdosta, Hän tulee puhumaan, ja se on tapahtuva. [Veli Branham napsauttaa sormiaan.] Silloin meillä tulee olemaan Hänen kirkastetun ruumiinsa kaltainen ruumis. Me tulemme olemaan verhotut voidaksemme puhua toistemme kanssa ja puristaa toistemme käsiä.

⁶¹¹ Nyt, kun me lähdemme täältä, on siellä tabernaakkeli [maja] theophany, aivan ihmisen kuvan kaltaisuudessa, joka ei syö, eikä juo, eikä nuku, joka on hereillä ikuisesti. Siihen me menemme. Mutta he ovat odottamassa alttarin alla huutaen: “Herra, kuinka kauan? Kuinka kauan?” Tullakseen takaisin alas, koska he tahtovat puristaa kättä toistensa kanssa, he tahtovat istuutua syömään ja keskustelemaan toistensa kanssa. He ovat inhimillisiä olentoja. Siunattu olkoon Herran Nimi.

⁶¹² Kun Jumala teki miehen oman kuvansa kaltaiseksi alussa, Hän teki hänet täten. Me seurustelemme toistemme kanssa, koska me tunnemme toistemme. Me pidämme niistä asioista, joita varten Jumala meidät teki, koska meidät on tehty täten. Ja Hänen suuressa tulemuksessansa ne, jotka ovat valmiit, tulevat olemaan täten ikuisesti, kuolemattomina, me tulemme olemaan Hänen kaltaisuudessaan. Oi siunattu olkoon Kristuksen Nimi!

⁶¹³ Ja nyt meillä on pelastuksemme käsiraha, kun olemme vastaanottaneet Hänet henkilökohtaisena Pelastajanamme, Parantajanamme. Kaikki nämä muut korvaukset ovat osinkoja, jotka maksetaan vakuutuksestamme. Aamen. Te tiedätte, mikä vakuutus on. Te voitte saada siitä osinkoa sen perusarvoon asti. Tietenkin, te saatte osinkoa, ja me saamme osinkoja nyt. Vain sillä erolla, että vedettyämme ulos osinkoa, kasvaa pääomamme entiselleen jälleen.

⁶¹⁴ Eräs vakuutusasiamies sanoi minulle kerran: “Billy, minä haluaisin myydä sinulle vakuutuksen.”

Minä sanoin: “Minulla on jonkinlainen.” Vaimoni kääntyi ympäri katsomaan minua.